Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2025)0075

Beskyttelse af EU's finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsrapport 2023

Europa-Parlamentets beslutning af 6. maj 2025 om beskyttelse af EU's finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsrapport 2023 (2024/2083(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 310, stk. 6, og artikel 325, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

– der henviser til Kommissionens rapport af 25. juli 2024 med titlen "35. årsrapport om beskyttelsen af Den Europæiske Unions finansielle interesser og bekæmpelse af svig – 2023" (COM(2024)0318) (BFI-rapport 2023),

– der henviser til årsberetningen for 2023 fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)[1] og OLAF-Overvågningsudvalgets aktivitetsrapport – 2023[2],

– der henviser til Den Europæiske Anklagemyndigheds (EPPO's) årsrapport for 2023, som blev offentliggjort den 1. marts 2024,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget[3] (forordningen om konditionalitet),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten[4] (whistleblowerdirektivet) og

---

1 OLAF: Fireogtyvende rapport fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, 1. januar til 31. december 2023, 2023.
2 EUT C, C/2024/5658, 23.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5658/oj.
3 EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj.
4 EUT L 305 af 26.11.2019, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj .

til rapporten fra Kommissionen af 3. juli 2024 om gennemførelsen og anvendelsen heraf (COM(2024)0269),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. juli 2023 med titlen "Rapport om retsstatssituationen 2023 – Retsstatssituationen i Den Europæiske Union" (COM(2023)0800) og til Europa-Parlamentets beslutning af 28. februar 2024 med titlen "Betænkning om Kommissionens rapport om retsstatssituationen 2023"[1],

– der henviser til Kommissionens afgørelse af 16. december 2024 om ikke at ophæve den foranstaltning, der er pålagt i henhold til Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2506 af 15. december 2022 om foranstaltninger til beskyttelse af Unionens budget mod tilsidesættelser af retsstatsprincippet i Ungarn,

– der henviser til Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolens) domme af 16. februar 2022 i sag C-156/21[2] og C-157/21[3] og til Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2506 af 15. december 2022 om foranstaltninger til beskyttelse af Unionens budget mod tilsidesættelser af retsstatsprincippet i Ungarn, som alle henviser til forordningen om konditionalitet,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget[4] (finansforordningen),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1624[5], forordning (EU) 2024/1620[6] og direktiv (EU)

---

1 EUT C, C/2024/6743, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6743/oj.

2 Domstolens dom af 16. februar 2022: Ungarn mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union, ECLI:EU:C:2022:97, sag C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97.

3 Domstolens dom af 16. februar 2022, Polen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98.

4 EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.

5 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1624 af 31. maj 2024 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme (EUT L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1620 af 31. maj 2024 om oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

2024/1640[1], alle vedtaget den 31. maj 2024, og alle vedrørende forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, herunder gennem oprettelse af Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser[2] (BFI-direktivet),

– der henviser til Kommissionens rapport af 16. september 2022 med titlen "Anden rapport om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser" (COM(2022)0466),

– der henviser til rapport af 3. juli 2024 fra Kommissionen om gennemførelse og anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (COM(2024)0269),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik[3] (forordningen om fælles bestemmelser),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. juli 2024 med titlen "Rapport om retsstatssituationen 2024 – Retsstatssituationen i Den Europæiske Union" (COM(2024)0800),

– der henviser til undersøgelsen med titlen "Strengthening the fight against organised crime: Assessing the legislative framework" (Styrkelse af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet. Vurdering af

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849 (EUT L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

2 EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj.

3 EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj.

den lovgivningsmæssige ramme), der blev offentliggjort i december 2022[1],

– der henviser til undersøgelsen med titlen "Strengthening the fight against corruption: assessing the legislative and policy framework" (Styrkelse af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet: Vurdering af den lovgivningsmæssige ramme), der blev offentliggjort i januar 2023[2],

– der henviser til undersøgelsen med titlen "Compliance assessment of measures adopted by the Member States to adapt their systems to Council Regulation (EU) 2017/1939 of 12 October 2017 implementing enhanced cooperation on the establishment of the European Public Prosecutor's Office ('the EPPO')" (Vurdering af, om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at tilpasse deres systemer til Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO"), er i overensstemmelse med reglerne) og den dertil hørende forlængelse, der begge blev offentliggjort i december 2023[3],

– der henviser til den fælles meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om bekæmpelse af korruption af 3. maj 2023 (JOIN(2023)0012) og til Kommissionens forslag af 3. maj 2023 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om bekæmpelse af korruption, om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2003/568/RIA og konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 (COM(2023)0234),

– der henviser til den fælles rapport fra Europol og OLAF af 6. juni 2023 med titlen "Assessing the Threats to the NextGenerationEU (NGEU) Fund" (Vurdering af truslerne mod NextGenerationEU-fonden (NGEU)),

– der henviser til Den Europæiske Ombudsmands "Closing note on the Strategic Initiative concerning the transparency and accountability

---

1 Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender, Blondes, E., Disley, E., Hulme, S. et al., undersøgelsen "Strengthening the fight against Organized crime – Assessing the legislative framework" (Styrkelse af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet – vurdering af den lovgivningsmæssige ramme), Den Europæiske Unions Publikationskontor, december 2022.

2 Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender, ved EY og RAND Europe for Europa-Kommissionen, januar 2023.

3 Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Retlige Anliggender og Forbrugere, Tipik og Spark Legal and Policy Consulting for Europa-Kommissionen, september 2023.

of the Recovery and Resilience Facility" (Afsluttende notat om det strategiske initiativ vedrørende genopretnings- og resiliensfacilitetens gennemsigtighed og ansvarlighed) af 12. september 2023 i forbindelse med sag SI/6/2021/PVV, der blev indledt den 24. februar 2022,

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets rapport med titlen "Vores aktiviteter i 2023", som blev offentliggjort den 9. oktober 2024,

– der henviser til Revisionsrettens analyse nr. 04/2023 af 6. juli 2023 med titlen "Digitalisering af forvaltningen af EU-midler",

– der henviser til den særlige Eurobarometerundersøgelse nr. 534 om borgernes holdning til korruption i EU i 2023[1],

– der henviser til Revisionsrettens særberetning nr. 06/2023 af 13. marts 2023 med titlen "Interessekonflikter i forbindelse med EU's samhørigheds- og landbrugsudgifter – Forebyggelsesrammen er på plads, men foranstaltningerne vedrørende gennemsigtighed og opdagelse er mangelfulde",

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/785 af 29. april 2021 om oprettelse af EU-programmet for bekæmpelse af svig og om ophævelse af forordning (EU) nr. 250/2014[2],

– der henviser til sin beslutning af 18. januar 2024 om beskyttelsen af Den Europæiske Unions finansielle interesser – bekæmpelse af svig – årsrapport 2022[3],

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A10-0049/2025),

A. der henviser til, at Kommissionen i overensstemmelse med forpligtelsen i artikel 325, stk. 5, i TEUF hvert år i samarbejde med EU-medlemsstaterne aflægger rapport for Europa-Parlamentet og for Rådet om de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre denne artikel (de såkaldte BFI-rapporter);

B. der henviser til, at BFI-rapporterne hovedsagelig er baseret på oplysninger fra medlemsstaterne, herunder data om afslørede

---

1 Undersøgelsen blev gennemført på anmodning af Kommissionens Generaldirektorat for Migration og Indre Anliggender (GD HOME) og koordineret af Kommissionens Generaldirektorat for Kommunikation.

2 EUT L 172 af 17.5.2021, s. 110, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/785/oj.

3 EUT C, C/2024/5730, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5730/oj.

uregelmæssigheder og svig via systemet til indberetning af uregelmæssigheder (IMS), og på data fra Kommissionens regnskabssystem (ABAC);

C. der henviser til, at effektive foranstaltninger til beskyttelse af EU's finansielle interesser på EU-plan skal gennemføres på grundlag af databaseret viden om den specifikke situation i hver medlemsstat, navnlig i sager, der involverer komplekse kriminelle aktiviteter;

D. der henviser til, at antallet af afdækkede og indberettede uregelmæssigheder viser resultaterne af medlemsstaternes bestræbelser på at bekæmpe ulovlige aktiviteter på dette område og ikke automatisk bør fortolkes som en indikation af omfanget af dårlig forvaltning eller svig i medlemsstaterne;

E. der henviser til, at sammenhængen mellem forekomsten af uregelmæssigheder, afsløringen af dem og rapporteringsniveauet kræver en bredere samlet vurdering;

F. der henviser til, at forsvarlig forvaltning af offentlige midler og beskyttelse af EU's finansielle interesser på tværs af alle EU-politikker bør være afgørende for at øge borgernes tillid ved at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af skatteydernes penge;

G. der henviser til, at en systematisk reduktion af momsgabet vil styrke beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, øge skattemæssig retfærdighed og tillid til skattesystemerne, bidrage til de offentlige finansers holdbarhed og støtte den økonomiske samhørighed mellem medlemsstaterne, navnlig i tider med budgetpres;

H. der henviser til, at beskyttelsen af EU-budgettet involverer flere aktører på forskellige niveauer, som kun kan opfylde deres mandat gennem et struktureret netværk af forbindelser og koordinering inden for strukturen til bekæmpelse af svig[1];

I. der henviser til, at mangfoldigheden af retlige og administrative systemer i medlemsstaterne og deres forskellige digitaliseringsniveauer skal imødegås på passende vis ved at skabe mere ensartede, interoperable og sammenlignelige forvaltnings- og rapporteringssystemer i EU med henblik på effektiv forebyggelse og bekæmpelse af svig, korruption, uregelmæssigheder og andre overtrædelser;

J. der henviser til, at der bør tilskyndes til et solidt samarbejde mellem myndigheder, der foretager administrative undersøgelser, og

---

[1] OLAF, EPPO, Europol, Eurojust, Kommissionen, Den Europæiske Revisionsret (Revisionsretten), Myndigheden for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge (AMLA), Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og medlemsstaternes myndigheder og koordineringstjenesten for bekæmpelse af svig (AFCOS).

myndigheder, der foretager strafferetlige efterforskninger, på både EU-plan og medlemsstatsplan;

K. der henviser til, at systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse og Arachne er effektive redskaber til at beskytte EU-budgettet mod risici for insolvens, forsømmelighed, svig eller uregelmæssigheder begået af private aktører i forbindelse med systemet for tidlig opdagelse og udelukkelse samt via en datamining- og risikovurderingstilgang i Arachnes tilfælde;

L. der henviser til, at kriminelle netværk, der opererer i EU, fuldt ud tilslutter sig hele spektret af avanceret informationsteknologi, herunder kunstig intelligens (AI), for at lette deres kriminelle aktiviteter, hvilket udgør en endnu mere kompleks trussel mod EU-budgettet og en ny udfordring for retshåndhævelsen og kræver, at undersøgelsen af brugen af AI i forbindelse med bekæmpelsen af svig bør fremskyndes inden for rammerne af strukturen for bekæmpelse af svig;

M. der henviser til, at respekt for de værdier, som Unionen bygger på, og for de grundlæggende rettigheder samt overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er forudsætninger for at få adgang til EU-finansiering;

N. der henviser til, at konditionalitetsmekanismen vedrører hele EU-budgettet som en forudsætning for at få adgang til EU-midler og gør det muligt at træffe foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser af retsstatsprincippet, der påvirker eller i alvorlig grad risikerer at påvirke den forsvarlige økonomiske forvaltning af EU-budgettet eller EU's finansielle interesser;

O. der henviser til, at artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten[1] (forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten) indeholder bestemmelser om beskyttelse af EU's finansielle interesser;

Generelle bemærkninger om BFI-rapportering og om alvorlige trusler

1. glæder sig over BFI-rapporten for 2023 og dens analyser af de relevante resultater og tilslutter sig dens anbefalinger;

2. er enig i, at en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser kræver en fremskyndelse af digitaliseringen, der letter videndeling, datatilgængelighed og databehandling, og som vil forbedre forvaltningen af den samlede struktur til bekæmpelse af svig; fastholder, at såvel EU som de nationale myndigheder bør

---

[1] EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj.

intensivere brugen af digitale værktøjer med henblik på at lette samarbejdet;

3. gentager, at en mere målbar og resultatorienteret forvaltning af aktiviteterne i de mange komponenter i strukturen til bekæmpelse af svig er afgørende såvel for en effektiv beskyttelse af Unionens finansielle interesser som for vurdering af effektiviteten af strukturen til bekæmpelse af svig;

4. minder om, at et solidt samarbejde mellem de administrative og retlige myndigheder, der foretager undersøgelser på både EU- og medlemsstatsplan, er af afgørende betydning; gentager sin bekymring over den stadig suboptimale situation, navnlig med hensyn til afsløring og indberetning af mistanke om svig og uregelmæssigheder og opfølgningen heraf, hvor der er markante forskelle mellem medlemsstaterne; opfordrer derfor medlemsstaterne til at anlægge en proaktiv tilgang til beskyttelse af Unionens finansielle interesser og til at styrke udvekslingen af oplysninger mellem deres nationale myndigheder og med EU-organer og -agenturer, herunder med henblik på rettidigt at kortlægge og håndtere nye risici og tendenser inden for svig; understreger, at bekæmpelsen af svig kræver en holistisk og samlet tilgang, der dækker alle faser af cyklussen for bekæmpelse af svig og afspejler de mange indbyrdes forbundne og indbyrdes afhængige aktører og processer, der er indført til beskyttelse af Unionens finansielle interesser;

5. bemærker, at det samlede antal tilfælde af svig og uregelmæssigheder, der er indberettet af de kompetente EU-myndigheder og nationale myndigheder, steg betydeligt med 9 % i 2023 (13 563) sammenlignet med 2022 (12 455); beklager, at dette er et rekordhøjt niveau og er en fortsættelse af en stigende tendens i løbet af de seneste fem år; bemærker endvidere, at den samlede finansiering i forbindelse med disse sager i 2023 (1,90 mia. EUR) var markant højere end i 2022 (1,77 mia. EUR), hvilket udgør en stigning med 7,3 %; anerkender, at den flerårige gennemførelsescyklus for en lang række programmer gør sammenligninger baseret på et femårigt gennemsnit mere hensigtsmæssige end fra år til år med hensyn til at identificere situationer i realtid og opnå pålidelige analyser af tendenser og mønstre; glæder sig derfor over, at BFI-rapporten for 2023 henviser til resultaterne for perioden 2019-2023; bemærker, at stigningen i antallet af uregelmæssigheder og i finansiering, der ikke giver positive resultater, understreger behovet for at sammenkæde budgetter med de kompetente institutioners resultatindikatorer;

6. er bekymret over det overordnede scenarie, der fremgår af den flerårige analyse i BFI-rapporten for 2023; understreger, at den nuværende situation berettiger de bestræbelser, der er blevet gjort for at sikre en mere effektiv fordeling af tilstrækkelige indtægter og anvendelse heraf, hvilket kræver bedre forvaltning og samarbejde; understreger, at svig, korruption og krænkelser af demokratiet,

retsvæsenet og retsstatsprincippet er tæt forbundne og ikke kan tackles isoleret; opfordrer kommissærerne med ansvar for budget, svig og offentlig forvaltning og for demokrati, retfærdighed og retsstatsprincippet til straks at arbejde tæt sammen om at iværksætte initiativer til at gøre aktionerne og resultaterne af den årlige finansieringsaftale målbare og mere håndgribelige og til at forelægge dem for Parlamentet i overensstemmelse med det tilsagn, der blev givet under bekræftelseshøringerne; foreslår, at der skabes stærkere synergier mellem Kommissionens Generaldirektorat for Budget og andre generaldirektorater i Kommissionen, der arbejder med retsstatsprincippet og beskyttelse af andre af EU's værdier, navnlig Generaldirektoratet for Retlige Anliggender og Forbrugere, Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion og Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Bypolitik for at sikre, at alle tjenestegrene arbejder sammen – snarere end i siloer– for at tackle disse systemiske udfordringer mere effektivt;

7. gentager opfordringen til en mere holistisk tilgang i BFI-rapporterne, som også betragtes som et værktøj til forvaltning af strukturen til bekæmpelse af svig, med henblik på at give et samlet overblik over synergierne mellem alle de relevante aktører, fastslå bedste praksis og afhjælpe mangler; er klar over, at den operationelle beskyttelse af Unionens finansielle interesser mod svig, uregelmæssigheder og andre ulovlige aktiviteter, som understreget i BFI-rapporten for 2023, overdrages til de nationale myndigheder, OLAF og EPPO, og glæder sig over integreringen af OLAF's og EPPO's konklusioner i BFI-rapporten for 2023; anmoder om en dybere analyse af samspillet mellem komponenterne i strukturen til bekæmpelse af svig og om indførelse af foranstaltninger til at øge effektiviteten i de kompetente institutioner med henblik på at mindske svig og uregelmæssigheder; opfordrer til en yderligere forbedring af denne holistiske tilgang med henblik på at give et klarere, mere fuldstændigt og mere konkret billede af den overordnede status for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, der omfatter alle foranstaltninger til bekæmpelse af svig, både på nationalt plan og EU-plan;

8. glæder sig over OLAF's undersøgelsesresultater, navnlig det øgede antal udstedte henstillinger (309 sammenlignet med 275 i 2022) og det samlede anbefalede inddrivelsesbeløb (1 043,8 mio. EUR sammenlignet med 426,8 mio. EUR i 2022) i forhold til et stabilt antal indledte sager (190 i 2023 og 192 i 2022) og afsluttede sager (265 i 2023 og 256 i 2022); påpeger navnlig, at mere end 88 % af de uregelmæssigheder, der i perioden 2019-2023 blev identificeret som potentielt svigagtige og vedrørte udgifter, der var blevet udbetalt under direkte forvaltning, blev afsløret efter undersøgelser foretaget af OLAF; beklager, at undersøgelsernes lange varighed kan have en negativ indvirkning på den deraf følgende sene iværksættelse af afhjælpende foranstaltninger; gentager sin anmodning om at modtage omfattende og tilstrækkeligt detaljerede tal for de beløb, som Kommissionen reelt har inddrevet på grundlag af de finansielle

henstillinger fra OLAF; opfordrer Kommissionen til i de næste BFI-rapporter også at inkludere ad hoc-afsnit om OLAF med henblik på at udvikle en mere detaljeret analyse og rapportering af OLAF's aktiviteter og gennemførte finansielle inddrivelser;

9. glæder sig over den måde, hvorpå EPPO, der er operationelt aktiv siden juni 2021, har udviklet og øget sine aktiviteter, hvilket afspejles godt i antallet af indledte efterforskninger (1 371 sammenlignet med 865 i 2022), af de samlede igangværende efterforskninger (1 927 sammenlignet med 1 117 i 2022) og af tiltaler (139 sammenlignet med 87 i 2022); påskønner detaljeringsgraden i EPPO's rapportering, som giver relevante oplysninger om mange tendenser og om situationen i de deltagende medlemsstater; opfordrer til større effektivitet i EPPO, og at dette afspejles i de inddrevne beløb og ikke kun i antallet af efterforskninger;

10. understreger den merværdi, som EU's organer tilfører beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og bekæmpelsen af svig, navnlig når det drejer sig om grænseoverskridende kriminalitet, hvilket også fremgår af de operationelle resultater fra EPPO og OLAF i 2022; gentager sin opfordring til, at alle relevante EU-aktører, der er involveret i bekæmpelsen af svig, garanteres tilstrækkelige ressourcer, og minder i denne forbindelse Kommissionen og Rådet om, at hver euro, der bruges på undersøgelser og foranstaltninger til bekæmpelse af svig, vender tilbage til EU-budgettet;

11. er bekymret over, at det betydelige økonomiske tab grundet momssvig, som EPPO har indberettet, har en skadelig indvirkning på medlemsstaternes nationale budgetter og samtidig truer fair beskatning og fair konkurrence mellem virksomheder i det indre marked; understreger, at moms også er en vigtig ressource for Unionens budget; mener, at det er hensigtsmæssigt at tage hensyn til kompleksiteten af de underliggende bestemmelser om ordningen for Unionens egne indtægter ved kvantificeringen af de finansielle virkninger af EPPO's aktiviteter[1]; påpeger antallet af undersøgelser af genopretnings- og resiliensprogrammerne (233) og det anslåede finansielle tab (1,86 mia. EUR); opfordrer derfor til, at der træffes passende foranstaltninger på både nationalt plan og EU-plan;

12. opfordrer Kommissionen til at udvikle og gennemføre løsninger, der gør det muligt at følge op på OLAF's henstillinger og EPPO's retsforfølgelser, deres analyse og målbarheden af den faktiske indvirkning af deres handlinger på beskyttelsen af Unionens budget med hensyn til inddrivelse af både dårligt forvaltede midler og ikkeopkrævede midler med henblik på at give en yderligere

---

[1] Rådets afgørelse (EU, Euratom) 2020/2053 af 14. december 2020 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter og om ophævelse af afgørelse 2014/335/EU, Euratom, (EUT L 424 af 15.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/2053/oj).

begrundelse for resultatorienteret politikudformning; opfordrer Kommissionen til at underrette Parlamentet om resultaterne af EPPO's retsforfølgelser;

13. påpeger, at kommunikation og gennemsigtighed er afgørende for at bekæmpe svig og korruption; understreger betydningen af at inddrage civilsamfundet, medierne og den undersøgende journalistik for at øge bevidstheden; understreger den centrale rolle, som medierne og den undersøgende journalistik spiller i bekæmpelsen af svig, korruption, interessekonflikter og andet misbrug af offentlige midler; mener, at det er afgørende at beskytte medierne mod politisk pres og indflydelse for at beskytte deres uafhængighed og rolle som vagthund for demokratiet og en forsvarlig forvaltning af offentlige midler;

14. understreger, at gennemsigtighed spiller en vigtig rolle i forvaltningen af offentlige midler; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at maksimere gennemsigtigheden i anvendelsen af midler, herunder med hensyn til oplysninger om endelige støttemodtagere;

15. understreger betydningen af den rolle, som de offentlige myndigheder spiller med hensyn til at fremme en nultolerancekultur med hensyn til svig, og fastslår, at kommunikation og gennemsigtighed er afgørende for at bekæmpe svig og korruption; understreger betydningen af at inddrage civilsamfundet, den private sektor, medierne og den undersøgende journalistik for at øge bevidstheden; opfordrer Kommissionen til at yde støtte til disse relevante aktører i form af uddannelsesprogrammer, finansiering og andre foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre deres uafhængighed af ekstern indflydelse og af ulovlig statslig overvågning, intimidering og forsøg på at undergrave deres legitimitet i overensstemmelse med EU's grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet; opfordrer Kommissionen til at iværksætte en EU-dækkende offentlig oplysningskampagne om risikoen for falske nyheder, misinformation og deepfake-indhold i sager om svig, der påvirker EU-finansierede projekter;

16. er bekymret over EPPO's og Europols klare advarsel om den stigende tilstedeværelse af grupper af organiserede kriminelle, som står bag de mest relevante tilfælde af grænseoverskridende svig; bemærker, at EPPO's årsberetning viser, at der frem til udgangen af 2023 var 209 efterforskede lovovertrædelser vedrørende BFI-fokuserede kriminelle organisationer i dens aktive efterforskning; forstår, at organiseret kriminalitet i væsentlig grad påvirker Unionens ressourcer, og at omfanget af svig, der skader Unionens finansielle interesser, navnlig på budgettets indtægtsside, kun kan forklares med den omfattende involvering af alvorlige organiserede kriminelle grupper; er klar over, at de nuværende analyse- og rapporteringsværktøjer ikke gør det muligt at kvantificere dem på en måde, der er tilfredsstillende til at evaluere effektiviteten af eller

manglerne ved de eksisterende foranstaltninger og politikker; opfordrer Kommissionen til hurtigt at iværksætte alle nødvendige foranstaltninger for at adressere dette analyse- og rapporteringsproblem;

17. fastholder, at den omstændighed, at den relevante EU-lovgivning ikke er blevet gennemført effektivt i mange medlemsstaters nationale lovgivning, og at medlemsstaternes nationale lovgivning ikke er harmoniseret, giver organiserede kriminelle grupper mulighed for at udføre en række ulovlige grænseoverskridende aktiviteter på områder, der skader Unionens finansielle interesser; gentager derfor sine tidligere opfordringer til en revision af Rådets rammeafgørelse 2008/841/JHA om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og til indførelse af en ny fælles definition af organiseret kriminalitet[1], idet der navnlig tages hensyn til anvendelsen af korruption, vold, trusler eller intimidering til at opnå kontrol med økonomiske aktiviteter eller indkøb;

18. påpeger resultaterne af Eurobarometer-undersøgelsen fra 2023 om borgernes holdning til korruption i EU i 2023, der viser, at korruption er et alvorligt problem for EU's borgere og virksomheder i EU; fastholder, at korruption på højt niveau, herunder i EU-institutionerne, ikke blot påvirker Unionens finansielle interesser og EU's økonomi som helhed, men også undergraver borgernes tillid til de demokratiske institutioner i såvel EU som i medlemsstaterne; understreger, at organiserede kriminelle grupper i stigende grad anvender korruption til at infiltrere offentlige forvaltninger og opnå økonomiske fordele;

19. påpeger, at EPPO i forbindelse med korruptionssager indberettede 131 efterforskede lovovertrædelser frem til udgangen af 2023 (der var 87 sager i 2022), og at 11 lande i perioden 2019-2023 indberettede 65 sager til Kommissionen via IMS[2], og at de indberettede uregelmæssige beløb i forbindelse med sådanne sager beløber sig til ca. 50,5 mio. EUR; opfordrer Kommissionen til at anmode EPPO om at underrette Parlamentet om, hvor meget af de 50,5 mio. EUR der er blevet inddrevet;

20. anerkender, at der er indført strategier til bekæmpelse af korruption i medlemsstaterne; opfordrer til en evaluering og en periodisk revision af disse strategier; understreger betydningen af at tage hensyn til og fuldt ud efterkomme landespecifikke henstillinger vedrørende bekæmpelse af korruption;

21. anerkender Kommissionens bestræbelser på at forebygge og håndtere tilfælde af interessekonflikter i forbindelse med

---

1 EUT L 300 af 11.11.2008, s. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/841/oj.

2 Elektronisk system udviklet til indberetning af de svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder, der opdages i medlemsstaterne. Systemet anvendes af 35 lande.

forvaltningen af Unionens finansielle midler; bemærker, at der i perioden 2019-2023 blev indberettet 419 sager via IMS vedrørende interessekonflikter (der var 375 i 2018-2022), der i alt involverede ca. 112 mio. EUR; understreger, at Revisionsretten i sit revisionsarbejde[1] har anført, at den vigtigste kilde til oplysninger om interessekonflikter er IMS, og at mængden og kvaliteten af de data, der registreres i IMS, varierer fra medlemsstat til medlemsstat; understreger, at medlemsstaterne – når disse anser en interessekonflikt for at være en mindre komponent i en bredere sag om svig – ikke indberetter sådanne sager i relation til interessekonflikter; opfordrer Kommissionen til at vedtage de initiativer, der er nødvendige for at sikre konsekvent og tilstrækkeligt detaljeret rapportering i IMS om ovennævnte situationer; opfordrer til, at bestemmelserne om interessekonflikter anvendes på en måde, der sikrer retssikkerheden, er baseret på en klar og forholdsmæssig vurdering af risiciene og giver de kompetente myndigheder mulighed for at anvende dem i praksis;

Indtægter

22. bemærker, at det samlede antal svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder i forbindelse med traditionelle egne indtægter (TEI) (5 118 sammenlignet med 4 661 i 2022) i 2023 var 10 % højere end det femårige gennemsnit (2019-2023), men at det berørte beløb faldt med 12 % til 478 mio. EUR (sammenlignet med 783 mio. EUR i slutningen af 2022); beklager, at inddrivelsesraten, til trods for at dataene viser bedre inddrivelse for ikkesvigagtige sager (82 %), forblev uændret på 25 % for svigagtige sager, hvilket stadig er lavt og er ujævnt fordelt mellem medlemsstaterne;

23. påpeger, at Kommissionen i 2023 fandt, at kun fem af de nye afskrivningsrapporter, som medlemsstaterne havde forelagt den, på tilfredsstillende vis havde påvist, at der var sket tab af TEI grundet årsager, der ikke kunne tilskrives de pågældende medlemsstater, og at sidstnævnte ikke var økonomisk ansvarlige for tabet; bemærker derimod, at Kommissionen i 81 sager, der beløb sig til næsten 69 mio. EUR, fandt, at medlemsstaterne ikke på tilfredsstillende vis havde påvist, at der var sket tab af TEI grundet årsager, der ikke kunne tilskrives dem, og at de derfor var økonomisk ansvarlige for

---

1 Revisionsrettens særberetning 01/2019 af 10. januar 2019 med titlen "Bekæmpelse af svig i forbindelse med EU's udgifter", punkt 23-28, Revisionsrettens særberetning 06/2019 af 16. maj 2019 med titlen "Håndtering af svig i forbindelse med EU's samhørighedsudgifter", punkt 47-57, og Revisionsrettens særberetning 06/2023 af 13. marts 2023 med titlen "Interessekonflikter i forbindelse med EU's samhørigheds- og landbrugsudgifter – Forebyggelsesrammen er på plads, men foranstaltningerne vedrørende gennemsigtighed og opdagelse er mangelfulde", punkt 80.

tabet; konkluderer derfor, at der er plads til konkrete forbedringer i medlemsstaternes opkrævning af traditionelle egne indtægter;

24. understreger, at det er afgørende, at medlemsstaterne lever op til deres ansvar for at opkræve traditionelle egne indtægter for at sikre, at byrden ved at finansiere EU's udgifter fordeles retfærdigt mellem medlemsstaterne, og at der opretholdes lige vilkår for økonomiske aktører på det indre marked; opfordrer medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at forbedre effektiviteten af deres nationale forvaltningers aktiviteter på inddrivelsesområdet efter afsløringen af uregelmæssigheder og svig i forbindelse med moms med henblik på at øge de traditionelle egne indtægter, der stilles til rådighed for EU-budgettet; anerkender, at efterlevelsen af momsreglerne vedrører mere end blot svig og unddragelse, men også omfatter momstab som følge af insolvens, konkurser, administrative fejl og juridisk skatteoptimering; mener imidlertid, at momssvig, såsom svig i forbindelse med forsvundne forhandlere inden for Fællesskabet, bidrager meningsfuldt til manglende overholdelse af momsreglerne, og gentager sin opfordring til, at problemet løses ved hjælp af digitale midler, sikring af momsreglerne mod svig og et stærkere samarbejde mellem de nationale skattemyndigheder og de kompetente EU-undersøgelsesorganer;

25. anerkender den nuværende retlige ramme for samarbejdet med OLAF, EPPO og Eurofisc; opfordrer Kommissionen til at fremskynde processen med at revidere den nuværende retlige ramme for at skabe et klart retsgrundlag for direkte samarbejde mellem Eurofisc og EPPO; opfordrer OLAF til at maksimere de muligheder, som praksis for gensidig administrativ bistand giver for at afsløre og identificere toldsvig og dermed forbundet momssvig, samt til straks at indberette sådanne sager til EPPO; understreger, at EPPO i 2023 identificerede momssvig i ca. 20 % af sine aktive sager (873 sager), hvilket gør det til den næsthyppigste type kriminalitet efter svig i forbindelse med udgifter, der ikke vedrører offentlige udbud (1 586 sager); er bekymret over den stigende deltagelse af grupper af organiserede kriminelle i momssvig og over de konstaterede forbindelser mellem denne form for svig og andre former for meget alvorlig kriminalitet såsom hvidvask af penge;

26. gentager sin opfordring til Kommissionen om at genoverveje den i BFI-direktivet fastsatte tærskel på 10 mio. EUR, der har stor indvirkning på EPPO's aktiviteter i sager om momssvig; fastholder, at forskellige fortolkninger af metoderne til beregning af denne tærskel gør situationen uklar; understreger, at den nuværende tærskel begrænser afskrækkelse og gør det muligt for gerningsmændene at udvælge den svageste jurisdiktion for at undslå sig EPPO's intervention; mener, at revisionen af BFI-direktivet enten bør fjerne tærsklen eller sænke den væsentligt; opfordrer Kommissionen til i mellemtiden at give passende vejledning om beregningsmetoden for sager forud for ændringen af BFI-direktivet;

27. bemærker, at manglen på opdelte regionale og sektorspecifikke data om momsgabet forhindrer en fastlæggelse af de områder, hvor der er størst risiko for svig og unddragelse; opfordrer Kommissionen til at indføre et harmoniseret system til måling af momsgabet, der omfatter territoriale og sektorspecifikke dimensioner, og dermed gøre det muligt at udvikle strategier til bekæmpelse af svig, der er mere solidt baseret på dokumentation og mere målrettet;

28. understreger betydningen af et effektivt og virkningsfuldt samarbejde mellem OLAF og EPPO i denne specifikke indtægtssektor og fastholder, at passende afsløring og videregivelse af data fra OLAF til EPPO kan øge opkrævningen af moms- og toldindtægter til EU-budgettet og vil hjælpe med at undgå overlap mellem de to kontores aktiviteter;

29. understreger, at fragmenteringen af IT-systemer blandt de nationale skattemyndigheder hæmmer effektiviteten af bekæmpelsen af momssvig og begrænser potentialet for synergier mellem nationale myndigheder og EU-myndigheder;

Udgifter

30. er bekymret over det høje niveau af svig og uregelmæssigheder, der – såvel i 2023 som i 2022 – blev afsløret under den fælles landbrugspolitik, både inden for udvikling af landdistrikter og støtte til landbruget; bemærker, at dataene bekræfter mønstre og risici, der er identificeret i de foregående år; bemærker, at de uregelmæssigheder, der blev indberettet som svig vedrørende udvikling af landdistrikterne, steg i perioden 2019-2023, hovedsagelig på grund af et stigende antal uregelmæssigheder, der blev konstateret i programmeringsperioden 2014-2020; bemærker, at antallet af ikkesvigagtige uregelmæssigheder i forbindelse med udvikling af landdistrikterne i perioden 2019-2023 løbende steg i overensstemmelse med gennemførelsen af programmerne;

31. bemærker, at antallet af og de finansielle beløb for ikkesvigagtige uregelmæssigheder i samhørighedspolitikken for programmeringsperioden 2014-2020 er meget lavere end dem, der blev indberettet i de første ti år af gennemførelsen af programmeringsperioden 2007-2013; påpeger, at afsløringsgraden for svig[1] (0,53 %) i programmeringsperioden 2014-2020 svarer til graden for programmeringsperioden 2007-2013, mens afsløringsgraden for uregelmæssigheder (0,67 %) er meget lavere

---

1 Afsløringsgraden for svig beregnes som procentdelen af de uregelmæssige finansielle beløb i forbindelse med svigagtige uregelmæssigheder i forhold til de samlede udbetalinger. Afsløringsgraden for uregelmæssigheder beregnes som procentdelen af de uregelmæssige finansielle beløb i forbindelse med ikkesvigagtige uregelmæssigheder i forhold til de samlede udbetalinger.

end den grad, der blev registreret for programmeringsperioden 2007-2013 (2,5 %); bemærker, at individuelle uregelmæssigheder, der involverer store finansielle beløb, har en betydelig indvirkning på afsløringen af svig; opfordrer til yderligere præcisering af sammenhængen mellem afsløringen af svig og forekomsten af svig;

32. glæder sig over OLAF's analytiske rapport med titlen "Fraud and irregularities by areas of the cohesion policy – comparation risk" (Svig og uregelmæssigheder inden for samhørighedspolitikkens områder – sammenligning af risici), som henviser til oplysninger fra medlemsstaterne for programmeringsperioden 2014-2020 frem til december 2023 og identificerer områder, der er særligt udsat for risiko for svig (såsom investeringer i miljø, klimaændringer og overgangen til en lavemissionsøkonomi, forskning, udvikling og innovation); bemærker, at de største finansielle beløb i sager om svig vedrørte miljøbeskyttelse og forskning, teknologisk udvikling og innovation;

33. gentager sin bekymring over de langvarige administrative procedurer for håndtering af de indberettede svigagtige sager; påpeger, at det i gennemsnit i perioden 2019-2023 under den fælles landbrugspolitik var nødvendigt med næsten fire år fra begyndelsen af en uregelmæssighed til at nå frem til en mistanke om svigagtig aktivitet og næsten tre år til at afslutte sagen, efter at den var blevet indberettet til Kommissionen; påpeger, at det i perioden 2024-2020 for så vidt angår samhørighed tog ca. halvandet år at nå frem til en mistanke om, at der var begået en svigagtig uregelmæssighed, og mere end to år at afslutte sagen, efter at den var indberettet til Kommissionen; anmoder Kommissionen om at styrke dialogen med og rådgive medlemsstaternes myndigheder for at afkorte de administrative procedurers varighed;

34. bemærker, at OLAF for så vidt angår direkte forvaltning mellem 2019 og 2023 blev nævnt som kilde til afsløring af svigagtige uregelmæssigheder for 88,4 % af inddrivelsesposterne, hvilket svarer til 92,1 % af de samlede inddrivelsesbeløb; anmoder Kommissionen om at fremlægge klare oplysninger om dataene og om de foranstaltninger, der er truffet for at fremme hurtig inddrivelse, herunder data om de samlede inddrivelsesniveauer for svigagtige og ikkesvigagtige uregelmæssigheder;

35. understreger, at når der på trods af forebyggende foranstaltninger opdages svigagtige eller ikkesvigagtige uregelmæssigheder, er inddrivelse den foranstaltning, der beskytter Unionens finansielle interesser, hvilket muliggør en korrekt gennemførelse af EU's politikker og tilbagebetaling af udbetalte udgifter, som ikke er i overensstemmelse med finansieringskravene; understreger

konklusionerne i Revisionsrettens særberetning 7/2024[1] vedrørende perioden 2014-2020, hvor de indberettede uregelmæssige udgifter beløb sig til 14 mia. EUR, som skal tilbagebetales via inddrivelse; understreger behovet for at fremskynde inddrivelsesprocessen ved at fastsætte klare frister og pålægge sanktioner for forsinkelser, således at midlerne returneres til EU-budgettet så hurtigt som muligt; opfordrer Kommissionen til at foreslå passende foranstaltninger til at give fuldstændige oplysninger om regelstridige udgifter og de dermed forbundne korrigerende foranstaltninger, der er truffet;

36. understreger betydningen af opfølgende foranstaltninger, efter at de nødvendige korrigerende foranstaltninger er truffet, med henblik på at lære af tilfælde af svig og forbedre procedurerne for at forhindre lignende tilfælde i at opstå i fremtiden; mener i denne forbindelse, at det er vigtigt, at medlemsstaterne følger grundigt op på sagerne ved at analysere de faktorer, der ligger til grund for svig, og vurdere behovet for at revidere deres forvaltnings- og kontrolsystemer i overensstemmelse hermed;

37. forstår, at Kommissionen som følge af manglende støtte i Rådet til sine initiativer i 2004 og 2014 ikke er villig til at fremsætte endnu et lovgivningsforslag om gensidig administrativ bistand på de områder af EU's udgifter, der i øjeblikket ikke omfatter denne praksis; opfordrer Kommissionen til at drage fordel af revisionen af OLAF-forordningen[2], som allerede giver OLAF et udvidet mandat til koordinering af medlemsstaternes foranstaltninger for at videreudvikle de nuværende bestemmelser med henblik på at udfylde dette hul;

38. bemærker, at civilsamfundsorganisationer er et væsentligt element i et dynamisk demokratisk samfund, der sikrer bred dækning af forskellige synspunkter i offentlige debatter; anerkender, at disse organisationer kan modtage EU-midler til at støtte deres arbejde med at bidrage til demokratisk dialog og offentligt engagement; bemærker, at EU er en af de største globale finansieringskilder til civilsamfundsorganisationer; understreger, at gennemsigtighed i møder med interessenter er afgørende for den demokratiske integritet og bør gælde på samme måde for alle enheder, der samarbejder med EU-institutionerne; understreger, at klar dokumentation og offentliggørelse af sådanne interaktioner styrker

---

1 Den Europæiske Revisionsrets særberetning 7/2024 af 7. maj 2024 med titlen "Kommissionens systemer til inddrivelse af regelstridige EU-udgifter – Der er muligheder for at inddrive mere og hurtigere".

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

offentlighedens tillid og demokratiske ansvarlighed; understreger, at lobbyvirksomhed bør være gennemsigtig med fuld offentliggørelse af alle involverede parter; bemærker, at nogle medlemmer af Budgetkontroludvalget har fremsat påstande om, at tilskudsaftaler, som Kommissionen har indgået med alle typer støttemodtagere, omfattede detaljerede lobbyaktiviteter, der kunne fortolkes som potentielt indgribende i den interne beslutningstagning i Unionen; noterer sig Revisionsrettens nylige særberetning om gennemsigtighed i EU-finansiering ydet til NGO'er[1], hvori det fastslås, at anvendelsen af EU-midler til NGO-fortalervirksomhed er lovlig, og det bekræftes, at den er i overensstemmelse med EU's retlige gennemsigtighedskrav som fastsat i EU's finansforordning, men det understreges dog samtidig, at der bør gøres mere for at forbedre gennemsigtigheden af den EU-finansiering, som alle støttemodtagere modtager; opfordrer i den forbindelse Kommissionen til at gennemføre Revisionsrettens anbefalinger vedrørende screening af egenerklæringer i EU's system for finansiel gennemsigtighed og til proaktivt at overvåge støttemodtagernes overholdelse af EU's grundlæggende værdier og principper; minder endvidere om Revisionsrettens særberetning 05/2024[2]; understreger behovet for, at sekretariatet for EU's åbenhedsregister styrker sin systematiske kontrol af egenerklæringer fra enheder, der erklærer sig selv som "NGO'er, platforme, netværk og lignende"; bemærker, at en sådan systematisk kontrol kan baseres på et sæt kriterier, herunder nonprofitstatus, mål vedrørende almenvellet og uafhængighed, for at styrke tilliden til alle enheder, der er registreret i EU's åbenhedsregister, og bør understøttes af solide krav om ansvarlighed og gennemsigtighed;

39. mener, at der ved vurderingen af gennemførelsesmodeller for EU's udgifter bør tages hensyn til de forskellige mulighedersmodtagelighed over for svig og andet misbrug; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der tages hensyn til erfaringerne fra udformningen og gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten, herunder de anbefalinger, som Revisionsretten og Parlamentet har rettet til den, i fremtidige EU-finansieringsinstrumenter, navnlig den flerårige finansielle ramme (FFR) for perioden efter 2027; understreger, at de mangler, der er konstateret i forbindelse med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten, herunder risici for svig, dobbeltfinansiering og manglende gennemsigtighed, skal tjene som en lære for EU's fremtidige finansielle rammer; modsætter sig enhver gentagelse af genopretnings- og resiliensfacilitetens model i dens nuværende form og understreger, at enhver fremtidig præstationsbaseret finansiering

---

1 Revisionsrettens særberetning 11/2025 af 7. april 2025 med titlen "Gennemsigtighed i EU-finansiering ydet til NGO'er – Trods fremskridt mangler der en pålidelig oversigt".

2 Revisionsrettens særberetning nr. 05/2024 af 17. april 2024 med titlen "EU's åbenhedsregister – Nyttige, men begrænsede oplysninger om lobbyvirksomhed".

skal ledsages af betydeligt stærkere sikkerhedsforanstaltninger, gennemsigtighedskrav og mekanismer til forebyggelse af svig for at sikre en forsvarlig forvaltning af EU-midler;

NextGenerationEU (NGEU) og genopretnings- og resiliensfaciliteten

40. påskønner den indsats, som Kommissionen har gjort i forbindelse med revisionen af de 27 genopretnings- og resiliensplaner for at tilpasse sig forstyrrelserne på energimarkedet efter Ruslands omfattende invasion af Ukraine; bemærker, at integrationen af REPowerEU i genopretnings- og resiliensplanerne forventes at bidrage til at mindske afhængigheden af russiske fossile brændstoffer og øge europæisk selvforsyning;

41. minder ikke desto mindre om, at der kan konstateres forsinkelser i medlemsstaternes gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten, og opfordrer Kommissionen til fortsat at være årvågen, navnlig hen imod slutningen af genopretnings- og resiliensfacilitetens livscyklus, for at sikre, at medlemsstaterne beskytter EU's finansielle interesser, og at EU-skatteydernes penge anvendes hensigtsmæssigt;

42. understreger betydningen af robuste forvaltnings- og kontrolsystemer til forebyggelse af svig, da de har den virkning, at kriminelle afskrækkes fra at forsøge at bedrage offentlige myndigheder; giver udtryk for bekymring over Revisionsrettens gentagne konstateringer af, at der er vedvarende svagheder i gennemførelsen af medlemsstaternes kontrolsystemer, da dette udgør en risiko med hensyn til sikringen af fuldstændige og nøjagtige underliggende data vedrørende betalingsanmodninger, adgangen til disse anmodninger med henblik på kontrol og den effektive funktion af medlemsstaternes kontrolsystemer til beskyttelse af EU's finansielle interesser; beklager, at kontrolsystemerne i flere medlemsstater ikke var fuldt funktionsdygtige, da de nationale genopretnings- og resiliensplaner begyndte at blive gennemført, og understreger, at sådanne problemer udgør en risiko for den formelle rigtighed af betalinger fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og for beskyttelsen af EU's finansielle interesser; opfordrer Kommissionen til at sikre, at medlemsstaterne hurtigst muligt afhjælper de mangler, der er konstateret i deres kontrolrammer, herunder ved at gennemføre de anbefalinger, som Revisionsretten har rettet til den;

43. bemærker, at Kommissionens kontrolramme for genopretnings- og resiliensfaciliteten primært afhænger af medlemsstaternes ansvar for at beskytte EU's finansielle interesser; opfordrer Kommissionen til at fastholde en høj grad af opmærksomhed på medlemsstaternes opfyldelse af de specifikke revisions- og kontrolmilepæle, der er tilføjet til de genopretnings- og resiliensplaner, som havde manglet robusthed, og til at fortsætte bestræbelserne på at lukke huller i

ansvarligheden; noterer sig de foranstaltninger, som Kommissionen har iværksat efter Revisionsrettens anbefalinger vedrørende de identificerbare svagheder i nogle medlemsstaters kontrol- og rapporteringssystemer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe håndfaste og hurtige foranstaltninger, når det er nødvendigt, og til at gøre fuld brug af bestemmelserne i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, hvis der fortsat er mangler i medlemsstaternes kontrolsystemer;

44. bemærker med alvorlig bekymring, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 14/2024 konstaterede, at klimavirkningen af grønne udgifter under genopretnings- og resiliensfaciliteten kunne være blevet overvurderet med op til 34,5 mia. EUR, idet nogle projekter havde minimal indvirkning på energiomstillingen eller endda forårsagede miljøskader, samtidig med at risikoen for svig blev øget;

45. opfordrer til, at der opstilles klare, målbare kriterier for grønne investeringer under EU-budgettet og genopretnings- og resiliensfaciliteten for at sikre, at kun projekter med betydelige og veldokumenterede miljømæssige og økonomiske fordele modtager finansiering, hvorved ansvarliggørelsen og den langsigtede bæredygtighed styrkes, samtidig med at risikoen for svig mindskes;

46. bemærker, at BFI-rapporten for 2023 med hensyn til genopretnings- og resiliensfaciliteten i 2023 angiver antallet af tilfælde af mistanke om svig, som Kommissionen har indberettet (15), og antallet af revisioner (13 sammenlignet med de 16, der blev gennemført i 2022), men at den ikke omfatter det tilsvarende høje antal EPPO-undersøgelser (233 efterforskninger, der henfører til genopretnings- og resiliensprogrammer, med et anslået finansielt tab på 1,86 mia. EUR); er bekymret over en mulig stigning i antallet af tilfælde af svig, korruption, dobbeltfinansiering og interessekonflikter i de kommende år og opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at handle hurtigt for at sikre forsvarlig forvaltning og retfærdig fordeling af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten;

47. opfordrer Kommissionen til at indføre obligatorisk indberetning af svig via IMS for alle sager vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten og sikre, at uregelmæssigheder og svig, der påvirker midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, registreres og overvåges systematisk; bemærker med bekymring den manglende gennemsigtighed i indberetningen af svig i forbindelse med midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og insisterer på, at alle medlemsstater overholder standardiserede indberetningsforpligtelser;

48. anmoder OLAF om at fortsætte sin risikoanalyse, som i 2023 blev stillet til rådighed for medlemsstaterne sammen med en ajourført udgave af "risikovurderingssystemet for genopretnings- og

resiliensfaciliteten" og med uddannelse og seminarer for medlemsstaternes myndigheder; støtter anvendelsen af IMS til indberetning af uregelmæssigheder under genopretnings- og resiliensfaciliteten; gentager sin opfordring til Kommissionen, de specialiserede EU-agenturer og -organer og medlemsstaterne til aktivt at samarbejde og interagere for at sikre beskyttelsen af EU's finansielle interesser i forbindelse med gennemførelsen af NGEU;

49. bemærker, at Kommissionen som led i vejledningen om genopretnings- og resiliensplaner har vedtaget[1] bilag IV om rammen for reduktion og inddrivelse under genopretnings- og resiliensfaciliteten; forstår, at en nedsættelse af en betaling er mulig, når der stadig er betalinger, der skal foretages; minder om, at genopretnings- og resiliensfaciliteten udløber i 2026; påpeger, at inddrivelse kun skal iværksættes, når der ikke er yderligere rater tilbage; er bekymret over, at denne inddrivelsesprocedure, der er lånt fra modellen for gennemførelse af samhørighedsfondene, har vist sig at være yderst ineffektiv og blev opgivet i den nuværende FFR; beklager dybt, at der ved udgangen af 2023 ikke var nogen inddrivelsesordrer i ABAC vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten, og at der stadig ikke er nogen forpligtelse for medlemsstaterne til at indberette uregelmæssigheder vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten via IMS;

50. gentager, at gennemsigtighed spiller en afgørende rolle med hensyn til at afdække svigagtige ordninger og virke afskrækkende på svindlere; gentager sin utilfredshed med Kommissionens fortolkning af begrebet "slutmodtager" under genopretnings- og resiliensfaciliteten; afviser Kommissionens ufuldstændige og vildledende fortolkning[2]; bemærker, at selv i henhold til Kommissionens retningslinjer[3] er "slutmodtageren" den "sidste enhed", der modtager midler til en foranstaltning under genopretnings- og resiliensfaciliteten, og at enhver oprindelig eller mellemliggende modtager af finansiering såsom ministerier eller agenturer, der udelukkende fungerer som distributører af midlerne, ikke bør betragtes som den "sidste enhed"; anmoder igen Kommissionen om at anmode medlemsstaterne om at fremlægge oplysninger om "slutmodtageren" eller den "sidste enhed" og om ikke at acceptere oplysninger fra medlemsstaterne om "modtagere på andet niveau", som ikke er i overensstemmelse med aftalen mellem de to lovgivere; opfordrer Kommissionen til at revidere sine retningslinjer ved at tilvejebringe tilfælde og eksempler, der kan

---

1 Meddelelse fra Kommissionen – Vejledning om genopretnings- og resiliensplaner (C(2024)4618).

2 Kommissionens svar på Revisionsrettens særberetning af 2. september 2024 med titlen "Absorption af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten – fremskridt med visse forsinkelser og risici med hensyn til afslutningen af foranstaltningerne og dermed opfyldelsen af facilitetens mål", s. 4.

3 Meddelelse fra Kommissionen – Vejledning om genopretnings- og resiliensplaner (C(2024)4618).

præcisere bestemmelsen og være et solidt referencegrundlag for de nationale myndigheder, således at der kan gives tilslutning til et passende gennemsigtighedsniveau og en ensartet fortolkning i alle medlemsstater; understreger, at hvis Kommissionen fortsat nægter at sikre fuld gennemsigtighed, skal Parlamentet overveje alle tilgængelige foranstaltninger for at håndhæve overholdelsen;

51. er bekymret over Revisionsrettens udtalelse[1] om den stigende risiko for, at EU-midler bruges to gange på den samme foranstaltning og overdrages to gange til den samme aktion; forstår, at tilsvarende foranstaltninger på lignende områder – såsom transport- og energiinfrastruktur – finansieres over såvel EU-budgettet som genopretnings- og resiliensfaciliteten, fordi EU's genopretningsfond efter pandemien finansierer foranstaltninger svarende til dem, der er omfattet af almindelige EU-programmer; anerkender, at komplementaritet mellem genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-instrumenter er tilladt, men bemærker, at dette kan føre til opnåelse af milepæle, der fuldt ud finansieres af andre fonde end genopretnings- og resiliensfaciliteten, fordi genopretnings- og resiliensfaciliteten ikke er knyttet til godtgørelse af faktisk afholdte omkostninger, men snarere belønner opfyldelsen af milepæle og mål; understreger, at de mange forvaltningsniveauer, det fragmenterede IT-landskab og den begrænsede udveksling af data eller anvendelse af dataminingværktøjer såsom Arachne forhindrer afsløring af dobbeltfinansiering, og at de eksisterende kontrolmekanismer derfor kan være utilstrækkelige til på passende vis at afbøde denne øgede risiko; fastholder, at fraværet af direkte adgang til den fuldstændige liste over endelige modtagere under genopretnings- og resiliensfaciliteten begrænser Kommissionens kapacitet til at opdage potentielle tilfælde af dobbeltfinansiering; mener, at de forholdsregler, som nogle medlemsstater har vedtaget for at undgå at kombinere genopretnings- og resiliensfaciliteten med andre EU-instrumenter, bidrager til at mindske risikoen for dobbeltfinansiering; opfordrer Kommissionen til at styrke sin indsats i den henseende;

52. bemærker, at medlemsstaterne kan medtage foranstaltninger i deres genopretnings- og resiliensplaner uden anslåede omkostninger eller anslåede nulomkostninger[2]; påpeger også, at disse "omkostningsfrie" milepæle er det vigtigste referencegrundlag for vurderingen af den korrekte anvendelse af genopretnings- og resiliensfacilitetens midler

---

[1] Revisionsrettens særberetning 22/2024 med titlen "Dobbeltfinansiering fra EU-budgettet – Kontrolsystemerne mangler væsentlige elementer til at afbøde den øgede risiko ved genopretnings- og resiliensfacilitetens model for finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger" og dens årsberetninger om gennemførelsen af EU-budgettet for regnskabsåret 2022.

[2] Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 22. januar 2021 med titlen "Guidance to Member States - Recovery and Resilience Plans" (Retningslinjer til medlemsstaterne om genopretnings- og resiliensplaner) (SWD(2021)0012).

til deres tilsigtede formål; forstår, at betalingerne for disse "omkostningsfrie milepæle" eller "nulomkostningsmilepæle" frigives efter opnåelsen af milepælene, uanset de vedvarende omkostninger, i overensstemmelse med tilgangen med "finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger" under genopretnings- og resiliensfaciliteten; bemærker imidlertid, at sådanne milepæle gør det umuligt at kontrollere den forsvarlige forvaltning af betalte midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, fordi sådanne midler udbetales i forbindelse med en milepæl, som de ikke er blevet anvendt til; opfordrer Kommissionen til at genoverveje sin antagelse om, at en nulomkostningsforanstaltning ikke kan medføre dobbeltfinansiering, uanset om andre EU-midler anvendes til at gennemføre den; opfordrer kraftigt Kommissionen til at styrke kontrollen med "omkostningsfrie" foranstaltninger og til at vejlede medlemsstaterne om, hvordan de skal håndtere den finansielle udformning af de pågældende foranstaltninger med henblik på at forebygge en sådan risiko;

53. gentager sin opfordring til Kommissionen om at opretholde passende procedurer for efterfølgende revision og til at være meget opmærksom på risikoen for tilbageførsel efter betaling for at nå mål, der tidligere er blevet revideret og vurderet som opfyldt på tilfredsstillende vis;

54. følger op på Ombudsmandens strategiske initiativ, der blev lanceret i februar 2022 og afsluttet i september 2023, om gennemsigtighed og ansvarlighed i genopretnings- og resiliensfaciliteten, hvis resultater det fuldt ud støtter; glæder sig over den igangværende dialog mellem Kommissionen og Ombudsmanden med henblik på at håndtere de konstaterede suboptimale situationer, navnlig vedrørende resultattavlen og den proaktive offentliggørelse af dokumenter vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten;

Digitalisering og gennemsigtighed for at styrke bekæmpelsen af svig

55. glæder sig over den politiske enighed, der er opnået om den foreslåede omarbejdede tekst til finansforordningen; mener, at en udvidelse af anvendelsesområdet for EDES til at omfatte delt forvaltning og vedtagelsen af et retsgrundlag for at anvende Arachne som en model for et EU-dækkende datamining- og risikovurderingsværktøj vil styrke beskyttelsen af EU's finansielle interesser; minder om opfordringerne i tidligere betænkninger til at sikre, at alle medlemsstater gør brug af dataminingværktøjer, navnlig Arachne, for at sikre rettidige og omhyggelige rapporteringsstandarder;

56. deler det synspunkt, at IMS, som er det system, hvorigennem medlemsstaterne rapporterer til Kommissionen om uregelmæssigheder og svig, der påvirker EU-budgettet, har potentiale til større interoperabilitet med andre af Kommissionens

værktøjer såsom Arachne og EDES og med digitale værktøjer i medlemsstaterne; anmoder om efter omarbejdningen af finansforordningen at blive informeret om fremskridtene med EDES-IMS-grænsefladen og om den mulige anvendelse af IMS-data inden for datamining- og risikovurderingsværktøjet (Arachne);

57. gentager sin opfordring til øget interoperabilitet mellem datasystemer og til harmonisering af rapportering, overvågning og revision i Unionen; er klar over den tværgående karakter af interoperabilitet og påskønner vedtagelsen af forordningen om et interoperabelt Europa[1];

58. understreger konklusionerne i Revisionsrettens analyse 4/2023 af 6. juli 2023 med titlen "Digitalisering af forvaltningen af EU-midler"; minder om digitaliseringens positive virkninger på forebyggelse og afsløring af svig og uregelmæssigheder samt på forvaltningen, kontrollen og revisionen af EU-midler ved at give lettere og hurtigere adgang til data og krydstjek uden kontrolbesøg og dermed begrænse omkostningerne ved at mindske behovet for kontrol og tjek på stedet;

59. anerkender, at udnyttelse af en datadreven økonomi i realtid har betydelige fordele for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, samtidig med at den administrative byrde for offentlige myndigheder og virksomheder, der opererer og handler på tværs af grænserne i EU, mindskes; opfordrer EU og medlemsstaterne til at forbedre effektiviteten af datadeling ved at skabe et digitalt økosystem, der muliggør problemfri, tidstro og sikker overførsel af standardiserede, strukturerede og maskinlæsbare data mellem virksomheder og offentlige myndigheder, navnlig nationale skattemyndigheder, med henblik på at begrænse mulighederne for at begå svig og skatteunddragelse;

60. er enig i, at digitalisering bør være kernen i enhver strategi til bekæmpelse af svig, og navnlig, at den bør integreres i de nationale strategier til bekæmpelse af svig for at muliggøre koordinering mellem dens bestanddele og for at tage højde for de trusler, som nye teknologier udgør;

61. mener, at digitalisering giver mulighed for håndgribelige forbedringer af forvaltningen af netværket til bekæmpelse af svig, og at den ved at lette kommunikation og tilgængelighed bidrager til at forbedre rapporteringen og dermed muliggør en bedre forståelse af de hindringer, der fortsat findes, og en mere rettidig og omfattende reaktion fra beslutningstagerne og de to lovgivere; glæder sig over, at over halvdelen af medlemsstaterne har taget skridt til at afdække

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/903 af 13. marts 2024 om foranstaltninger til sikring af et højt niveau af interoperabilitet i den offentlige sektor i hele Unionen (forordningen om et interoperabelt Europa) (EUT L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

og afhjælpe kvalifikationskløfter inden for digitalisering, navnlig manglende information og adgang til data om digitalisering; opfordrer medlemsstaterne og aktørerne i strukturen til bekæmpelse af svig til fortsat at afhjælpe kvalifikationskløfter gennem foranstaltninger, der bl.a. omfatter videndeling, uddannelse og udvidelse af knowhow og færdigheder inden for digitalisering;

62. glæder sig over den indsats, som mange af komponenterne i strukturen til bekæmpelse af svig har gjort for at vurdere og videreudvikle de muligheder, som kunstig intelligens og maskinlæring tilbyder med hensyn til at identificere og opdage uregelmæssigheder og opnå effektivitetsgevinster i forbindelse med både analyser og klassiske administrative opgaver; gentager, at den menneskelige vurdering fortsat skal være det centrale kendetegn ved enhver proces; tilføjer, at AI har potentialet til at være en afgørende faktor i bekæmpelsen af svig, fordi det muliggør hurtig analyse af store datasæt og fremmer afsløring af svig og identifikation af svigagtige mønstre; minder om, at en vellykket anvendelse af AI afhænger af et effektivt samarbejde mellem alle interessenter og af tilgængeligheden af data af høj kvalitet, der understøttes af en effektiv anvendelse af Arachne; opfordrer indtrængende Kommissionen til at arbejde hen imod at udvikle AI i Europa med henblik på at opretholde datasuveænitet og sikre en solid databeskyttelse i overensstemmelse med de principper, der er skitseret i forordningen om kunstig intelligens[1] og den generelle forordning om databeskyttelse[2] (GDPR); opfordrer alle aktører, der bekæmper svig, til at styrke deres samarbejde for at udnytte anvendelsen af kunstig intelligens effektivt og ansvarligt i bekæmpelsen af svig;

63. anerkender den stigende risiko for, at AI-genereret indhold anvendes til at manipulere udbudsprocedurer, finansielle transaktioner og beviser i forbindelse med undersøgelser af svig; opfordrer Kommissionen til at prioritere forskning og politiske foranstaltninger til bekæmpelse af svigagtige aktiviteter, der muliggøres af kunstig intelligens, herunder deepfake-teknologi og AI-drevne desinformationskampagner, der kan bringe finansielle mekanismer og mekanismer til bekæmpelse af svig i fare; opfordrer

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1689 af 13. juni 2024 om harmoniserede regler for kunstig intelligens og om ændring af forordning (EF) nr. 300/2008, (EU) nr. 167/2013, (EU) nr. 168/2013, (EU) 2018/858, (EU) 2018/1139 og (EU) 2019/2144 samt direktiv 2014/90/EU, (EU) 2016/797 og (EU) 2020/1828 (forordningen om kunstig intelligens) (EØS-relevant tekst) (EUT L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

Kommissionen til at foreslå strengere retlige bestemmelser og sanktioner for enheder, der har vist sig at anvende AI til at begå eller lette økonomisk svig, herunder AI-baserede hvidvaskningsordninger, forfalskning af kontrakter og tyveri af digital identitet i udbudsprocedurer;

64. anerkender betydningen af at anvende AI til at forbedre kvaliteten og fuldstændigheden af de data, der udveksles med medlemsstaterne; glæder sig i denne forbindelse over OLAF's foranstaltninger, herunder henstillinger i de årlige BFI-rapporter, strukturerede bilaterale dialoger med medlemsstaterne, revisionen af Kommissionens handlingsplan for bekæmpelse af svig og interinstitutionelle drøftelser med fokus på disse spørgsmål;

65. opfordrer endvidere til et særligt EU-dækkende initiativ til udvikling af AI-baserede mekanismer til afsløring af svig inden for OLAF, EPPO og Europol for at øge effektiviteten med hensyn til at spore og forebygge økonomisk kriminalitet mod EU-budgettet; anbefaler, at der oprettes en EU-dækkende taskforce bestående af repræsentanter fra OLAF, EPPO, Europol og nationale enheder til bekæmpelse af svig med særligt fokus på digitale trusler mod svig, herunder deepfake-teknologi, AI-genererede falske dokumenter og svig relateret til syntetisk identitet; understreger, at denne taskforce bør udvikle og udveksle bedste praksis med medlemsstaterne;

66. understreger behovet for øget grænseoverskridende samarbejde og datadelingsmekanismer mellem medlemsstaterne for at bekæmpe AI-baseret svig, navnlig på højrisikoområder såsom moms, told og finansiel bistand; opfordrer til, at der oprettes et fælles EU-efterretningsknudepunkt for at spore svigagtig AI-aktivitet i realtid; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at integrere AI og dataanalyse i systemer til afsløring af svig og sikre interoperabilitet mellem databaser på nationalt plan og EU-plan, samtidig med at der opretholdes stærke databeskyttelsesgarantier;

67. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre strenge gennemsigtigheds- og revisionsforanstaltninger i AI-baserede værktøjer til afsløring af svig for at forhindre skævvridninger, algoritmisk manipulation og misbrug i finansielle tilsynssystemer; opfordrer indtrængende til, at der udvikles etiske retningslinjer for kunstig intelligens for institutioner til bekæmpelse af svig for at sikre ansvarlighed;

68. opfordrer til en obligatorisk kriminalteknisk kontrolproces for alt digitalt bevismateriale, der indgives i sager om økonomisk svig, og som sikrer ægtheden af dokumenter og audio- og videomateriale, der anvendes i efterforskninger;

Det interne lag i EU's struktur til bekæmpelse af svig – centrale foranstaltninger for 2023 på EU-plan

69. understreger, at EU's associeringsaftale er en sammensat institutionel struktur, der har til formål at afsløre, forebygge og bekæmpe svig og andre former for forseelser, der skader EU's finansielle interesser, og som bygger på et flerstrenget samarbejdsnetværk, hvor det første lag (OLAF, EPPO, Europol, Eurojust, AMLA, Kommissionen, Revisionsretten og Den Europæiske Investeringsbank (EIB)) er baseret på horisontalt samarbejde mellem EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer, mens de øvrige lag er baseret på vertikale forbindelser mellem EU og nationale myndigheder og mellem EU-myndigheder og internationale organisationer; påpeger, at strukturen til bekæmpelse af svig har udviklet sig i årenes løb gennem en række særskilte beslutninger, der har ført til et innovativt netværk af enheder; understreger, at deres koordinerede aktiviteter i de seneste år har skabt værdifulde erfaringer, som bør tages i betragtning i forbindelse med den fremtidige revision af de relevante forordninger; understreger, at den første europæiske anklagemyndighed blev oprettet med oprettelsen af EPPO, som muliggør hurtig og direkte strafferetlig efterforskning og retsforfølgning, og at de erfaringer, der er indhøstet i de første år af dens operationelle aktiviteter, skal integreres tilstrækkeligt i den lovgivningsmæssige ramme for at kunne drage fuld fordel af de tilgængelige værktøjer og midler; understreger betydningen af klare mandater mellem de forskellige EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer med henblik på at minimere risikoen for overlap og dobbeltarbejde og dermed sikre effektiviteten af strukturen til bekæmpelse af svig;

70. påskønner integreringen i BFI-rapporten for 2023 af de vigtigste administrative og retlige resultater, der er opnået af henholdsvis OLAF og EPPO, og som følger Parlamentets mange opfordringer om mere omfattende rapportering om de foranstaltninger, der gennemføres af komponenterne i strukturen til bekæmpelse af svig; mener imidlertid, at forskellene i art, omfang og detaljeringsgrad mellem de to rapporter bør tages op, og at samarbejdsområderne bør angives tydeligt; anser forskellene i de tal, som OLAF, EPPO og BFI-rapporten for 2023 har fremlagt, for at være berettigede under de nuværende omstændigheder; fremhæver, at de indberettende organer i medlemsstaterne kun kan rapportere om strafferetlige efterforskninger, når de relevante retslige myndigheder giver dem tilladelse hertil, og at dette indebærer, at de indberettende organer, til trods for at EPPO og OLAF indberetter data om aktive undersøgelser, ofte ikke i stand til at indlæse disse oplysninger i IMS-databasen på grund af behovet for at beskytte fortroligheden og sikre en korrekt gennemførelse af undersøgelserne; forstår, at disse sager resulterer i en divergens i dataene ("delta"), som først kan fjernes, når undersøgelserne er afsluttet og de relevante data medtages i rapporteringen til Kommissionen, således at de kan medtages i en fremtidig BFI-rapport;

71. glæder sig over, at Kommissionen i maj 2023 vedtog en pakke af foranstaltninger til bekæmpelse af korruption, som omfatter et

forslag til direktiv om bekæmpelse af korruption; mener, at det er nødvendigt at intensivere forebyggelsen og retsforfølgningen af korruption, og opfordrer Kommissionen til at intensivere overvågningen af håndhævelsen af foranstaltninger i medlemsstaterne;

72. glæder sig over oprettelsen af et netværk til bekæmpelse af korruption, som mødtes for første gang den 20. september 2023, og mener, at kortlægningen af områder med høj risiko for korruption kan bidrage effektivt til den videre udvikling af EU's strategi for bekæmpelse af korruption;

73. fremhæver betydningen af retsstatsprincippet som en af Unionens grundlæggende værdier og understreger, at konditionalitetsmekanismen vedrørende retsstatsprincippet er afgørende for at sikre, at medlemsstaterne bliver ved med at respektere retsstatens principper; gør på ny opmærksom på sin dybe bekymring over retsstatssituationen i nogle medlemsstater, som i sig selv er dybt foruroligende og kan føre til alvorlige tab for Unionens budget; opfordrer Kommissionen til at sørge for en streng og hurtig gennemførelse af alle mekanismens elementer, når medlemsstaterne overtræder retsstatens principper, hvis dette påvirker eller risikerer at påvirke Unionens finansielle interesser; insisterer endvidere på behovet for sammenhæng på tværs af forskellige instrumenter i forbindelse med vurderingen af retsstatssituationen i medlemsstaterne;

74. bemærker, at den Kommissionens fjerde rapport for året 2023 om retsstatsprincippet, der blev vedtaget i februar 2024, indeholder en opfølgning på henstillingerne i det foregående års rapport om retsstatssituationen; anerkender, at forskellige medlemsstater i bekæmpelsen af korruption har ajourført eller iværksat en revision af deres nationale strategier og/eller handlingsplaner, mens andre har reformeret strafferetten for at styrke bekæmpelsen af korruption; bemærker, at den største hindring for bekæmpelse af korruption i mange medlemsstater er anklagemyndighedens begrænsede midler; opfordrer Kommissionen til fortsat at tilskynde til og støtte medlemsstaternes bestræbelser på at reformere og forbedre effektiviteten af straffesager og tackle de andre udfordringer, der er identificeret i rapporten; minder Kommissionen om de effektive værktøjer, den har til rådighed for at styrke retsstatsprincippet, såsom traktatbrudsprocedurer, finansieringsbetingelser og procedurerne i henhold til artikel 7 i TEU, og forventer, at den gør fuld brug af dem alle; fremhæver i denne forbindelse, at den nye finansforordning indfører konditionalitet i forbindelse med de værdier, der er nedfældet i artikel 2 i TEU, og opfordrer Kommissionen til at begynde at anvende den, navnlig i tilfælde, hvor der allerede er indledt traktatbrudsprocedurer mod en medlemsstat for overtrædelser af de værdier, der er nedfældet i artikel 2 i TEU, da dette udgør en klar fastslåelse af en vedvarende overtrædelse,

der også kan påvirke den forsvarlige økonomiske forvaltning af Unionens budget;

75. noterer sig Kommissionens forslag om ikke at ophæve foranstaltningen i henhold til Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/2506 af 15. december 2022 om foranstaltninger til beskyttelse af Unionens budget mod tilsidesættelser af retsstatsprincippet i Ungarn[1]; forventer, at Kommissionen og Rådet først ophæver de vedtagne foranstaltninger, når der er indhentet beviser for, at de afhjælpende foranstaltninger, som den ungarske regering har vedtaget, har vist sig at være effektive i praksis, og navnlig at der ikke er konstateret nogen forringelse af allerede vedtagne foranstaltninger; fordømmer de trusler, såsom spionage, som ansatte i EU-institutionerne er udsat for, såsom OLAF's personale under deres undersøgelsesmissioner i Ungarn; understreger, at sådanne handlinger i alvorlig grad undergraver retsstatsprincippet og EU-institutionernes integritet; opfordrer til, at der hurtigt indføres solide beskyttelsesforanstaltninger for at beskytte EU-institutionernes personale på missioner; opfordrer de ungarske myndigheder til at tage øjeblikkelige og konkrete skridt til at sikre retsvæsenets uafhængighed, værne om mediefriheden og fuldt ud gennemføre henstillingerne i Kommissionens rapport om retsstatssituationen for at genoprette den demokratiske kontrol og balance; opfordrer indtrængende Rådet til at fortsætte proceduren i henhold til artikel 7 i TEU mod den ungarske regering;

76. understreger, at respekt for retsstatsprincippet, herunder bekæmpelse af korruption, er en afgørende faktor for det indre marked, der fremmer investeringer, vækst, beskæftigelse og innovation og beskytter små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og økonomiske aktører, der opererer på tværs af grænserne; understreger, at Kommissionen som en betingelse for udbetaling af midler er ansvarlig for en streng kontrol af opfyldelsen af de retsstatsrelaterede milepæle, der er integreret i de forskellige medlemsstaters genopretnings- og resiliensplaner; minder om, at kommissæren med ansvar for demokrati, retlige anliggender, retsstatsprincippet og forbrugerbeskyttelse i tæt samarbejde med den nyligt udnævnte kommissær med ansvar for budget, offentlig forvaltning og bekæmpelse af svig har det primære ansvar for den fulde anvendelse af den generelle ordning med konditionalitet; opfordrer Kommissionen til ikke at anvende "dialog" med medlemsstaterne eller "pilot"-proceduren som et tidsubegrænset middel til at undgå at indlede egentlige traktatbrudsprocedurer; opfordrer endvidere Kommissionen til horisontalt at prioritere overtrædelser, der skader EU's finansielle interesser, navnlig med

---

[1] EUT L 325 af 20.12.2022, s. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/2506/oj.

hensyn til BFI-direktivet og EPPO-forordningen[1]; glæder sig over erklæringen i Kommissionens politiske retningslinjer om betydningen af retsstatsprincippet for EU-midler og tilsagnet fra kommissæren med ansvar for budget, offentlig forvaltning og bekæmpelse af svig om at indføre stærke garantier for retsstatsprincippet i den næste FFR;

77. mener, at beskyttelsen af de fælles EU-værdier, der er nedfældet i artikel 2 i TEU, og som i øjeblikket indgår i forordningen om fælles bestemmelser, skal styrkes yderligere; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan en mekanisme svarende til de horisontale grundforudsætninger kan udvikles som et generelt element på alle områder af EU-budgettet med henblik på at knytte en bredere vifte af politikker til alle de værdier, der er fastsat i artikel 2 i TEU; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan finansieringen kan kædes sammen med retsstatsforhold og gennemførelsen af de nødvendige reformer med henblik på at sikre en samlet tilgang, der anvendes horisontalt på alle EU-midler; opfordrer Kommissionen til at forfølge en samlet tilgang og fremsætte forslag til yderligere styrkelse af Unionens retsstatsværktøjskasse som en prioritet, herunder styrket konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet for midler, der anvendes i den nuværende programmeringsperiode;

78. fastholder, at korruption er uløseligt forbundet med hvidvask af penge, og at hvidvask af penge er en af de vigtigste katalysatorer for organiserede kriminelles ulovlige aktiviteter, da det giver dem mulighed for at overføre udbyttet af deres kriminalitet til den lovlige økonomi; anerkender, at de heterogene nationale retssystemer og den fragmenterede anvendelse af Unionens ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge har gjort det vanskeligt at forebygge, afsløre og bekæmpe hvidvask af penge; glæder sig i denne forbindelse over vedtagelsen af den ambitiøse lovgivningspakke om bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, som vil samle de nationale regler og dermed styrke den kollektive bekæmpelse af hvidvask af penge i hele Unionen; hilser oprettelsen af den nye Myndighed for Bekæmpelse af Hvidvask af Penge og Finansiering af Terrorisme (AMLA) velkommen; mener, at det nye agentur vil spille en central rolle i den nye ramme for bekæmpelse af hvidvask af penge gennem sine koordinerings- og tilsynsopgaver; minder om, at hvidvask af penge og finansiering af terrorisme er uløseligt forbundet, og opfordrer EPPO, OLAF og Revisionsretten til at spille en større rolle i bekæmpelsen af disse fænomener;

79. er enig i, at beskyttelsen af EU's finansielle interesser er blevet styrket ved omarbejdningen af finansforordningen; påpeger, at anvendelsesområdet for EDES er blevet udvidet til at omfatte delt og

---

[1] Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed ("EPPO") (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj).

direkte forvaltning og skabe nye udelukkelsesgrunde; glæder sig over indførelsen af et retsgrundlag for et risikovurderings- og dataminingværktøj, der skal anvendes af alle medlemsstater og inden for alle forvaltningsmetoder; beklager, at begge disse foranstaltninger først vil træde i kraft i 2028 og først fra den næste FFR, hvilket vil resultere i flere år uden omfattende gennemsigtighed med hensyn til de endelige modtagere af EU-midler, og at man går glip af en afgørende mulighed for at anvende disse data til at styrke beskyttelsen mod korruption og svig;

80. påskønner vedtagelsen af en ajourført handlingsplan[1] for Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig fra 2019; bemærker, at den omfatter 44 foranstaltninger fordelt over syv temaer, der navnlig dækker digitalisering, samarbejde, genopretnings- og resiliensfaciliteten, toldsvindel og bevidstgørelse om etiske spørgsmål og spørgsmål vedrørende bekæmpelse af svig;

81. påpeger, at EU-programmet for bekæmpelse af svig (UAFP) er det eneste udgiftsprogram, der specifikt er afsat til bekæmpelse af svig, der skader EU's finansielle interesser, og at det yder relevant støtte til alle medlemsstaternes myndigheder som komponenter i det eksterne lag af strukturen til bekæmpelse af svig med henblik på at styrke bekæmpelsen af svig; bemærker, at UAFP har den nødvendige fleksibilitet til at tilpasse sig det konstant skiftende landskab for bekæmpelse af svig og er i overensstemmelse med den nuværende FFR's syvårige periode (2021-2027); bemærker, at 55 % af den samlede gennemførelse af UAFP indtil videre har bidraget til den digitale omstilling;

82. opfordrer Kommissionen til at bygge videre på UAFP's succes og opfordrer kommissæren med ansvar for budget og bekæmpelse af svig til at betragte UAFP som en model, der skal udvides i den næste FFR, i overensstemmelse med den opgave, der er angivet i opgavebeskrivelsen, for at sikre støtte til medlemsstaternes bestræbelser på at beskytte Unionens finansielle interesser;

83. glæder sig over den første anmodning om associering til UAFP, der blev modtaget i 2023 fra et land uden for EU, nemlig Ukraine, med hvilket der er forhandlet en associeringsaftale, der dækker landets deltagelse i programmet, og som blev vedtaget i marts 2024;

84. udtrykker bekymring over, at Kommissionen i sin seneste foreløbige evaluering af Hercule III fandt aspekter, der kan have hæmmet programmets effektivitet, navnlig at visse medlemsstaters

---

[1] Kommissionens meddelelse af 11. juli 2023 med titlen "Kommissionens handlingsplan for bekæmpelse af svig – revision 2023" (COM(2023)0405), ledsaget af et arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 11. juli 2023 med titlen "Handlingsplan – revision 2023" (SWD(2023)0245).

forvaltninger manglede de ressourcer, der var nødvendige for, at de kunne opfylde programmets administrative behov;

85. noterer sig de gentagne opfordringer fra EPPO om at styrke sporingskapaciteten for de relevante komponenter i rammeaftalen og minder om, at der i overensstemmelse med Kommissionens strategi til bekæmpelse af svig skal lægges vægt på dataanalyse som et redskab til afsløring af svig; fremhæver i denne forbindelse betydningen af at harmonisere definitionerne for at opnå sammenlignelige data i hele EU; opfordrer Kommissionen til at styrke anvendelsen af IMS som et redskab til at støtte revisorernes risikoanalyse i forbindelse med udarbejdelsen af revisionsaktiviteter; opfordrer OLAF til at øge sit uddannelsestilbud til Kommissionens personale, herunder revisorer og relevante aktører i det finansielle kredsløb;

86. er klar over, at EPPO's decentraliserede struktur indebærer et samspil mellem national ret og EU-retten og mellem de nationale myndigheder og EPPO; forstår, at EPPO fungerer på grundlag af de umiddelbart gældende EU-forordninger, men at den også kræver, at der vedtages passende gennemførelsesforanstaltninger via national lovgivning til gennemførelse af BFI-direktivet og andre relevante EU-retsakter; opfordrer Kommissionen til at sikre, at den nationale lovgivning er i fuld overensstemmelse med EPPO-forordningen og BFI-direktivet, indlede traktatbrudsprocedurer og foreslå en revision af disse retsakter med henblik på at gøre EPPO mere effektiv i udøvelsen af sit mandat;

87. noterer sig resultaterne af overensstemmelsesvurderingen af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget for at tilpasse deres systemer til EPPO-forordningen[1], der blev fremlagt i september 2023; beklager, at mange situationer stadig er suboptimale og skal håndteres, fordi de svækker effektiviteten af beskyttelsen af Unionens finansielle interesser ved hjælp af strafferetlige efterforskninger; henviser navnlig til kompetencefordelingen mellem de nationale anklagemyndigheder og EPPO; understreger også, at EPPO-forordningen foreskriver indberetning af mulige EPPO-sager direkte og uden unødig forsinkelse; opfordrer Kommissionen til at kontrollere og overvåge medlemsstaternes fulde overholdelse af EPPO-forordningen og deres hurtige indberetning af mistanke om svig på områder, der henhører under EPPO's kompetence, direkte til den;

88. er bekymret over, at den udpegede nationale myndighed, der træffer afgørelse om tvister mellem EPPO og de nationale myndigheder om kompetencen til at retsforfølge en sag, i mange medlemsstater ikke

---

[1] JUST/2022/PR/JCOO/CRIM/0004 – Rammekontrakt JUST/2020/PR/03/0001 om juridiske analysetjenester, herunder overensstemmelsesvurdering af nationale gennemførelsesforanstaltninger, på politikområderne retlige anliggender og forbrugere.

er en "domstol" eller et "domstolslignende organ"; opfordrer Kommissionen til at kontrollere og overvåge, om medlemsstaterne fuldt ud overholder artikel 25, stk. 6, og artikel 42, stk. 2, litra c), i EPPO-forordningen, som kræver mulighed for at appellere en afgørelse fra en national myndighed om kompetencetildeling til Den Europæiske Unions Domstol (EU-Domstolen);

89. understreger, at de nationale myndigheders nuværende kontrol med de europæiske delegerede anklageres "nødvendige" midler og udstyr og behovet for at henvise til de nationale myndigheders bestemmelser om "passende ordninger" for social sikring, pensioner og forsikringsdækning kan begrænse selvstændigheden og uafhængigheden af EPPO's handlinger; opfordrer Kommissionen til at foreslå passende løsninger i forbindelse med den kommende revision af EPPO-forordningen;

90. påpeger, at gennemførelsen af BFI-direktivet varierer fra medlemsstat til medlemsstat, hvilket i nogle tilfælde påvirker den grænseoverskridende udøvelse af EPPO's kompetencer; opfordrer Kommissionen til at sikre en korrekt gennemførelse af BFI-direktivet og til at foreslå en revision heraf på grundlag af de indhøstede erfaringer;

91. understreger, at artikel 25, stk. 3, i EPPO-forordningen, som uddyber udøvelsen af EPPO's kompetence i tilfælde af, at ikke-BFI-lovovertrædelser er uløseligt forbundet med BFI-lovovertrædelser, rejser retlige og praktiske spørgsmål og kræver yderligere strømlining for at gøre effektiv brug af EPPO's retlige ramme; opfordrer Kommissionen til at foreslå passende løsninger i forbindelse med den kommende revision af EPPO-forordningen med henblik på at styrke EPPO's evne til at efterforske grænseoverskridende organiseret kriminalitet;

92. gentager[1], at EPPO spiller en vigtige rolle med hensyn til at beskytte retsstatsprincippet og bekæmpe korruption i Unionen, og opfordrer Kommissionen til nøje at overvåge medlemsstaternes grad af samarbejde med EPPO i rapporterne om retsstatssituationen; glæder sig over Polens og Sveriges tiltrædelse af EPPO; noterer sig med tilfredshed Irlands nylige meddelelse om, at landet agter at deltage; opfordrer Ungarns regering, som er den eneste tilbageværende medlemsstat, der endnu ikke har tilsluttet sig EPPO, selv om der ikke er nogen retlige eller forfatningsmæssige hindringer herfor, til at tilslutte sig EPPO uden yderligere forsinkelse; minder om, at der er blevet påvist bred offentlig støtte til Ungarns tiltrædelse ved indsamlingen af 680 000 underskrifter for at tilslutte sig EPPO, hvilket understreger et stærkt krav fra samfundet om øgede retlige

---

1 Europa-Parlamentet beslutning af 28. februar 2024 med titlen "Kommissionens rapport om retsstatssituationen 2023".

garantier mod svig og korruption, der skader Unionens finansielle interesser;

93. gentager sin opfordring til, at der indledes en drøftelse om den mulige afklaring af EPPO's kompetence inden for dens mandat som fastsat i traktaten for så vidt angår beskyttelse af Unionens finansielle interesser;

94. bemærker, at samarbejdet mellem de relevante aktører blev øget i 2023, idet EPPO og Eurojust ved udgangen af 2023 samarbejdede om 26 igangværende sager; bemærker, at EPPO og Europol også i 2023 samarbejdede effektivt om forskellige operationelle spørgsmål, og forstår, at dette samarbejde næsten blev fordoblet i 2023, idet Europol ydede støtte i 47 sager efter anmodning fra EPPO; opfordrer Kommissionen til at anmode EPPO og Eurojust om at præcisere de effektivitetskriterier, på grundlag af hvilke de udfører deres aktiviteter;

95. glæder sig over OLAF's og EPPO's bestræbelser på at styrke deres samarbejde; forstår, at der udveksles oplysninger mellem de to kontorer for at undgå parallelle undersøgelser af de samme spørgsmål, og at OLAF i 2023 indledte 22 supplerende undersøgelser, og at EPPO anmodede om fire understøttende undersøgelser; er klar over, at de synergier, der opstår som følge af anvendelsen af supplerende undersøgelser (tidligere artikel 12, litra f), i OLAF-forordningen) og efterforskninger til støtte herfor (tidligere artikel 12, litra e), i OLAF-forordningen), ikke er optimale; opfordrer Kommissionen til at tage fat på de juridiske og operationelle årsager hertil, når den reviderer sine forordninger;

96. er bekymret over manglen på analyser og nøjagtige oplysninger om inddrivelser til fordel for Unionens budget, som bør følge både OLAF's og EPPO's undersøgelser; er klar over, at strukturen til bekæmpelse af svigs indvirkning på borgernes sikkerhed og håndhævelsen af retsstatsprincippet i Unionen rækker ud over kvantificeringen af finansielle inddrivelser alene; understreger imidlertid, at resultaterne af de bestræbelser, der er gjort for at oprette strukturen til bekæmpelse af svig, bør have tendens til målbarhed og være håndgribelige, i det mindste hvad angår de budgetmæssige aspekter; understreger, at virkningen af de aktiviteter, der gennemføres for at beskytte Unionens finansielle interesser, bør vurderes og tages i betragtning ved tildelingen af midler og fastlæggelsen af mandater;

97. forstår, at Kommissionen endnu ikke har fremlagt data om inddrivelser til fordel for Unionens budget efter de EPPO-aktiviteter, der er indberettet til Kommissionen, jf. artikel 103, stk. 2, i EPPO-forordningen, og at dette spørgsmål indgår i opgavebeskrivelsen til kommissæren med ansvar for budget, bekæmpelse af svig og offentlig forvaltning; bemærker, at indefrysningen af aktiver er afgørende for at bekæmpe kriminalitet, der påvirker EU-budgettet,

og at der er brug for en vis tid, før indefrysningen kan konverteres til faktiske konfiskationer og inddrivelser; fremhæver, at det konfiskerede beløb ikke forventes automatisk at vende tilbage til Unionens budget; bemærker, at de potentielle indtægter fra beslaglæggelses- og konfiskationsforanstaltninger truffet af europæiske delegerede anklagere i medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 38 i EPPO-forordningen bør føres tilbage til EU-budgettet og kan opføres i EU-budgettet som ikkeformålsbestemte indtægter; opfordrer Kommissionen til at træffe de nødvendige foranstaltninger med de relevante nationale myndigheder for at gøre det muligt for disse beløb at indgå i EU-budgettet;

98. påpeger, at data om effektive inddrivelser efter OLAF's finansielle henstillinger ikke offentliggøres i OLAF's årsberetning eller i nogen anden officiel rapport fra Kommissionen; beklager, at der kun stilles aggregerede data til rådighed, og at de henviser til 2 299 finansielle henstillinger udstedt af OLAF mellem 2012 og 2023 til et samlet beløb på ca. 9 mia. EUR; bemærker, at analysen af de tilgængelige tal tyder på, at der er betydelige muligheder for forbedringer; bemærker, at der er en stor forskel mellem de beløb, som OLAF har anbefalet til inddrivelse, det beløb, som Kommissionens tjenestegrene har fastsat som inddrivelige beløb, og det beløb, der i sidste ende reelt er inddrevet; er bekymret over de lave inddrivelsesrater for uberettigede udgifter (for aktiviteter, der gennemføres under delt og indirekte forvaltning, er satsen henholdsvis 34 % og 11 %, og for inddrivelse under direkte forvaltning kun 22 %); opfordrer Kommissionen til at fremlægge data med tilstrækkelig detaljeringsgrad om genopretningen og til at vurdere årsagerne til genopretningskløften; understreger behovet for, at OLAF og Kommissionen når til enighed om og konsekvent anvender fælles evalueringskriterier, der sikrer større konvergens og klarhed og dermed forbedrer effektiviteten af vurderingen af den finansielle inddrivelse; understreger, at inddrivelse efter en henstilling fra OLAF og EPPO's undersøgelser er en vigtig måling af effektiviteten af strukturen til bekæmpelse af svig, og opfordrer til større gennemsigtighed i denne henseende;

Det eksterne lag i EU's struktur til bekæmpelse af svig – centrale foranstaltninger på nationalt plan i 2023

99. forstår, at det overordnede niveau for medlemsstaternes gennemførelse af Kommissionens henstillinger i BFI-rapporten for 2022 anses for at være tilfredsstillende; fremhæver imidlertid, at der fortsat er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne; er navnlig bekymret over tilfældene af utilstrækkelig indberetning af uregelmæssigheder fra nogle medlemsstaters side via IMS; minder om, at rapportering er obligatorisk i henhold til de nuværende forordninger, og opfordrer OLAF til at styrke sine tilsyns- og overvågningsforanstaltninger med henblik på at opnå ensartet rapportering i hele Unionen;

100. opfordrer Kommissionen til at overvåge fuldstændigheden af rapporteringen i IMS fra lande, der modtager førtiltrædelsesbistand, og glæder sig over de initiativer, som Generaldirektoratet for Naboskabspolitik og Udvidelsesforhandlinger har taget for at håndhæve kandidatlandenes forpligtelser til regelmæssigt at indberette uregelmæssigheder i IMS;

101. opfordrer medlemsstaterne til at indberette uregelmæssigheder i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten i IMS i overensstemmelse med Revisionsrettens anbefalinger; opfordrer Kommissionen til at lette medlemsstaternes anvendelse af IMS ved at yde støtte i form af uddannelse, seminarer og udveksling af bedste praksis;

102. glæder sig over Sveriges og Polens deltagelse i EPPO, som blev besluttet i 2024, samt den nye irske regerings mål om at tilslutte sig EPPO; insisterer på, at medlemsstater, der endnu ikke deltager, skal gøre dette hurtigst muligt, og opfordrer Kommissionen til at tilskynde til deltagelse i EPPO gennem positive foranstaltninger;

103. minder om, at medlemsstaternes ineffektive, forsinkede eller manglende samarbejde med EPPO og OLAF udgør grundlaget for foranstaltninger i henhold til forordningen om konditionalitet; opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til alle oplysninger fra EPPO og OLAF om situationer, hvor medlemsstaterne ikke opfylder deres forpligtelser;

104. fastholder, at de nationale strategier for bekæmpelse af svig er det mest effektive redskab til koordinering mellem de forskellige nationale, regionale og sektorspecifikke myndigheder og de mange lokale enheder, der har fået overdraget de opgaver, som cyklussen for bekæmpelse af svig er organiseret i; bemærker, at 21 ud af 27 medlemsstater i 2023 rapporterede, at de havde en strategi til bekæmpelse af svig; bemærker, at kun 10 medlemsstater ud af 21 havde en fuldstændig national strategi til bekæmpelse af svig[1], mens 11 medlemsstater kun havde indført sektorspecifikke frem for nationale strategier til bekæmpelse af svig; anerkender, at medlemsstaterne tilgang i deres strategier til bekæmpelse af svig i dag varierer meget; beklager, at seks medlemsstater slet ikke har nogen strategi til bekæmpelse af svig; beklager dybt denne meget utilfredsstillende situation, som bringer integriteten af EU's udgifter i fare og undergraver borgernes tillid til EU-institutionerne;

105. fastholder, at medlemsstaterne vil drage fordel af en periodisk evaluering af deres rammer for bekæmpelse af svig; opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til at gennemføre uafhængige evalueringer eller peerevalueringer af deres rammer for

---

1 Ud af disse ti nationale strategier til bekæmpelse af svig dækker den ene ikke alle faser af cyklussen for bekæmpelse af svig, den ene har ikke et flerårigt perspektiv, og to skal ajourføres.

bekæmpelse af svig for at øge sammenhængen og tilstræbe høje standarder;

106. opfordrer Kommissionen til at foreslå initiativer, der kan håndhæves, for at præcisere forholdet og overveje at etablere en forbindelse mellem medlemsstaternes vedtagelse af den nationale strategi til bekæmpelse af svig og omfanget af den finansielle støtte, de modtager;

107. anmoder Kommissionen om som en forberedelse af revisionen af OLAF-forordningen at iværksætte en overvågning af status for koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig (AFCOS), der er oprettet i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til at planlægge ajourføringen og omlægningen af deres struktur, rolle, ansvar og mandat; beklager det suboptimale personaleniveau i størstedelen af koordineringstjenesterne for bekæmpelse af svig i medlemsstaterne; understreger behovet for at sikre et tilstrækkeligt ekspertiseniveau blandt personalet i de nationale koordineringsstrukturer for bekæmpelse af svig; opfordrer Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til og støtte dem i at behandle disse spørgsmål som en prioritet, herunder i forbindelse med det europæiske semester;

108. understreger den rolle, som de offentlige myndigheder spiller med hensyn til at fremme en nultolerancekultur over for svig, og understreger navnlig betydningen af forebyggelse af svig for at sikre, at svig, korruption, interessekonflikter og andet misbrug af midler overhovedet ikke forekommer; minder om, at en korrekt gennemførelse af BFI-direktivet, der blev vedtaget den 5. juli 2017, er afgørende for beskyttelsen af Unionens budget, for gennemførelsen af alle de EU-politikker, hvortil der anvendes EU-midler, herunder i forbindelse med udrulningen af genopretnings- og resiliensfaciliteten, og for fastlæggelsen af omfanget af EPPO's efterforskning og retsforfølgning, hvis kompetence er fastlagt med henvisning til BFI-direktivet som gennemført i national ret; forventer, at de nationale myndigheder, herunder regeringer, i alle medlemsstater utvetydigt fordømmer svig, korruption, interessekonflikter og ethvert andet misbrug af offentlige midler ved at anlægge en proaktiv tilgang til beskyttelse af Unionens finansielle interesser gennem effektive foranstaltninger på områder som risikovurdering, kommunikation og informationsudveksling og uddannelse af personale; opfordrer Kommissionen til at gribe rettidigt ind gennem traktatbrudsprocedurer for at sikre en konsekvent gennemførelse af BFI-direktivet og et effektivt ansvar hos og sanktioner for juridiske og fysiske personer;

109. gentager, at whistleblowere spiller en central rolle med hensyn til at fremme afsløring, efterforskning og retsforfølgning af svig; forstår, at 24 medlemsstater ved udgangen af 2023 havde vedtaget national lovgivning til gennemførelse af whistleblowerdirektivet og erklæret deres gennemførelse fuldstændig; beklager imidlertid, at Kommissionen i marts 2023 efter en analyse af de vedtagne

nationale foranstaltninger var forpligtet til at indbringe seks medlemsstater for EU-Domstolen for manglende gennemførelse af direktivet og manglende meddelelse af gennemførelsesforanstaltninger og anmodede Domstolen om at pålægge finansielle sanktioner; er bekymret over de yderligere igangværende traktatbrudsprocedurer[1] mod seks andre medlemsstater; opfordrer Kommissionen til at intensivere overvågningen af de nationale gennemførelsesforanstaltninger og aflægge rapport til Parlamentet herom; understreger, at Parlamentet også selv hurtigst muligt skal sikre en korrekt gennemførelse af direktivet, som bekræftet i EU-Domstolens dom af 11. september 2024, hvori det blev fastslået, at Parlamentets nuværende ramme ikke giver en afbalanceret og effektiv beskyttelse mod repressalier; opfordrer Parlamentet til straks at vedtage solide regler i overensstemmelse med direktivet for at beskytte sine egne whistleblowere;

110. bemærker, at Den Europæiske Investeringsbanks undersøgelsesafdeling (EIB IG/IN) havde foretaget ti henvisninger til EPPO og 17 til OLAF ved udgangen af 2023; er klar over, at de enheder, som ifølge EIB IG/IN deltager i former for forbudt praksis, med andre ord kan udelukkes fra at få tildelt kontrakter eller indgå forbindelser med EIB i en nærmere angivet periode; bemærker, at disse udelukkelsesprocedurer i 2023 resulterede i udelukkelse af fem økonomiske aktører i en periode på mindst tre år, mens fem andre virksomheder indgik forligsaftaler med betingelser for deres støtteberettigelse;

Den eksterne dimension af beskyttelsen af EU's finansielle interesser

111. glæder sig over Kommissionens reaktion på dets opfordring til at øge overvågningen af og kontrollen med midlerne under instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde for støtte til lande uden for EU samt via den fælles meddelelse med Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik[2]; påskønner Kommissionens fortsatte bestræbelser på at sikre, at foranstaltninger til bekæmpelse af korruption integreres i instrumenterne for EU's optræden udadtil; gentager sin henstilling om at suspendere budgetstøtten og frigøre midler til lande uden for EU, herunder kandidatlande, hvor myndighederne tydeligvis ikke træffer reelle foranstaltninger mod udbredt korruption uden at gå på kompromis med støtten til

---

1 Kommissionens rapport af 3. juli 2024 om gennemførelse og anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1937 af 23. oktober 2019 om beskyttelse af personer, der indberetter overtrædelser af EU-retten (COM(2024)0269).

2 Fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 3. maj 2023 om bekæmpelse af korruption (JOIN(2023)0012).

civilbefolkningen; understreger, at respekt for og engagement i at fremme EU's værdier er en væsentlig forudsætning for alle partnere, der ønsker at tiltræde Unionen; gentager, at tiltrædelse af EU er en meritbaseret proces, hvor hver ansøger vurderes på grundlag af sine egne resultater og opfyldelsen af Københavnskriterierne; mener, at der ved anvendelsen af den reviderede udvidelsesmetode bør være særligt fokus på grundlæggende reformer, og at der bør anvendes retfærdig og streng konditionalitet samt reversibilitet i tilfælde af tilbageslag; mener, at der skal anvendes passende værktøjer til at sikre, at kandidatlandene udviser konkret og bæredygtig overholdelse af retsstatsprincippet, de demokratiske principper og de grundlæggende rettigheder, både før og efter tiltrædelsen af Unionen;

112. bemærker, at Ukraine på baggrund af Ruslands angrebskrig mod Ukraine fortsat vil kræve betydelig støtte i den næste FFR, og at Ukraine ud fra perspektivet om at der opnås en retfærdig og bæredygtig fredsaftale vil få behov for støtte til genopbygning efter krigen, herunder til centrale statslige tjenester og reformer;

113. mener, at de tre søjler i Ukraine-faciliteten kan omdannes i overensstemmelse hermed, og at genopbygningen bør være i overensstemmelse med førtiltrædelsesbetingelserne; understreger betydningen af tæt koordinering og samarbejde med den koordineringsmekanisme for Ukraine, der er oprettet af G7; opfordrer EU og alle medlemsstaterne til at øge deres støtte til Ukraine og samtidig træffe passende foranstaltninger til at beskytte EU's finansielle interesser gennem forebyggelse, afsløring og korrektion af svig, korruption, interessekonflikter og uregelmæssigheder i forbindelse med anvendelsen af EU-midler, herunder ved at foretage mere grundige kontroller, for at sikre, at EU-midler, der sendes til Ukraine og dets nabolande, overvåges og kontrolleres på passende vis og ender med at gavne dem, der har størst behov;

114. understreger, at det hidtil usete omfang af finansiel støtte, som Ukraine har modtaget fra EU i de seneste år, og som er blevet ydet under de ekstremt ugunstige forhold, som den igangværende krig har medført, indebærer vedtagelse af passende foranstaltninger til at sikre, at sådanne ressourcer anvendes efter hensigten, navnlig når de har til formål at gavne infrastruktur og mennesker i nød;

115. påskønner det arbejde, der udføres af OLAF og EPPO med hensyn til at beskytte Unionens finansielle interesser ved at tilbyde uddannelse med henblik på at øge den administrative kapacitet og autonomi, foretage undersøgelser i Ukraine og nå til enighed om samarbejdsordningen med Ukraines nationale kontor for bekæmpelse af korruption for at lette samarbejdet om efterforskning af korruption; opfordrer de kompetente EU-kontorer til at fortsætte deres samarbejde med og støtte til de ukrainske myndigheder;

116. anerkender i denne forbindelse de fremskridt, som Ukraine har gjort med hensyn til at fremme reformer vedrørende retsvæsenets uafhængighed, ansvarlighed, bekæmpelse af korruption og hvidvask af penge på trods af de vanskelige forhold, der er forårsaget af Ruslands igangværende angrebskrig; opfordrer Ukraine til at fortsætte reformvejen, herunder med hensyn til oligarkers indflydelse på politik;

117. glæder sig over de skærpede sanktioner, som EU hidtil har vedtaget mod Rusland, og som omfatter forbud mod russiske statsborgeres og enheders deltagelse i offentlige indkøbskontrakter i EU og restriktioner for EU-finansiering til russiske offentligt ejede eller kontrollerede enheder; anerkender imidlertid, at enkeltpersoner og enheder, der er omfattet af sanktionerne mod Rusland, på trods af de nuværende foranstaltninger stadig kan finde måder at omgå sanktionerne på, og opfordrer derfor EU og medlemsstaterne til at opretholde, styrke og udvide anvendelsesområdet for og effektiviteten af sanktionspolitikken over for Rusland og Belarus;

118. anerkender, at medlemsstaterne og deres relevante kompetente myndigheder er ansvarlige for en effektiv gennemførelse og håndhævelse af EU's sanktioner samt for at identificere overtrædelser og pålægge passende sanktioner; understreger den rolle, som toldmyndighederne spiller, og betydningen af deres tætte samarbejde med hensyn til at styrke en ensartet håndhævelse af sanktioner; glæder sig i denne forbindelse over det baltiske toldinitiativ;

119. understreger, at EU er den største yder af ekstern bistand til palæstinensiske flygtninge; understreger, at Unionens budget fortsat skal yde støtte til at opbygge fred og stabilitet i Mellemøsten, bekæmpe terrorisme, had, fundamentalisme og desinformation samt fremme menneskerettighederne, bekæmpe straffrihed og styrke overholdelsen af retsstatsprincippet; understreger derfor, at EU's budgetter ikke under ingen omstændigheder må støtte aktiviteter, der strider mod disse mål; bemærker, at Kommissionen efter Hamas' forfærdelige terrorangreb den 7. oktober 2023 og påstande om misbrug af EU-midler til terrorisme har foretaget en gennemgang af finansieringen, hvori den, selv om den konkluderede, at der endnu ikke er fundet dokumentation for, at penge er blevet omdirigeret til utilsigtede formål (herunder til støtte til fængslede terrorister), og rapporterede, at de eksisterende sikkerhedsforanstaltninger på stedet fungerede godt, stadig opfordrede til visse yderligere foranstaltninger, der blev anset for nødvendige; minder om, at alle gidsler, der er taget af Hamas, skal løslades; understreger betydningen af at sikre, at EU-midler tildeles og forvaltes effektivt med henblik på at nå de tilsigtede mål, selv via EPPO's, OLAF's og Revisionsrettens kontrol, hvor det er relevant; minder om det igangværende problem med ødelæggelsen af EU-finansierede projekter i Gaza og på Vestbredden og opfordrer til større ansvarlighed og sikkerhedsforanstaltninger i denne forbindelse;

120. understreger, at suspension af budgetstøtte i lande uden for EU, herunder kandidatlande, er en passende foranstaltning i tilfælde af, at der ikke træffes reelle foranstaltninger mod udbredt korruption; forventer, at bekæmpelsen af korruption prioriteres højere i førtiltrædelsesforhandlingerne, med kapacitetsopbygning gennem oprettelse af specialiserede korruptionsbekæmpende organer; anmoder Kommissionen om, også i tilfælde, hvor finansieringen suspenderes, at sikre bistand til civilbefolkninger, hvor det er muligt, gennem alternative kanaler;

121. understreger betydningen af samarbejde med internationale organisationer om bekæmpelse af svig; beklager det manglende samarbejde fra visse internationale organisationers side om at give Revisionsretten fuldstændig, ubegrænset og rettidig adgang til de dokumenter, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver; bemærker, at Kommissionen har intensiveret kommunikationen med internationale organisationer, og opfordrer den til yderligere at intensivere bestræbelserne på at sikre adgang til al den ønskede dokumentation;

°

° °

122. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.